

கற்றலின் நோக்கங்கள்

- ❖ விடுதலைக்கு முன்பிலிருந்து விடுதலைக்கு பின்வரை இந்தியாவின் சுதேச அரசுகளின் தோற்றம் மற்றும் மறைவு பற்றி கூறுதல்.
- ❖ நிர்வாகம் மற்றும் அரசியல் பகுதிகளை ஒன்றுபடுத்துவதில் சுதேச அரசுகள் இந்தியாவோடு இணைவதன் முக்கியத்துவம் குறித்து அறிதல்.
- ❖ மொழிவாரி அடிப்படையில் மாநிலங்கள் மறுசீரமைப்புக் குறித்த இந்திய அரசின் தயக்கம், குடிமக்களின் அழுத்தம் இவற்றிற்கான காரணங்களை ஒப்பிட்டு அறிதல்.
- ❖ மொழிவாரி அடிப்படையில் மாநிலங்கள் மறுசீரமைப்பு செய்யப்பெற்றதால் சுதேச அரசுகள் இணைக்கப்பட்டு இந்தியாவில் ஏற்பட்ட சிறந்த பயன்களை விவாதித்தல்.
- ❖ மாநிலங்களை மறுசீரமைப்பு செய்யும் நோக்கில் அரசு நியமித்த ஆணையங்கள், இயற்றப்பட்ட சட்டங்கள் குறித்து பகுப்பாய்வு செய்தல்.
- ❖ ஒரு நாட்டைக் கட்டமைப்பதில் எதிர்கொள்ளும் சமூக, பொருளாதார, அரசியல், மொழி மற்றும் நிர்வாக சவால்களை புரிந்து கொள்ளுதல்.
- ❖ மொழி, இனம் மற்றும் அரசியல் தன்னாட்சி பெற வலுவான அடித்தளமிட்டதற்குக் காரணமாக தமிழ்நாடு மாநில அரசு உருவாக்கத்தில் செல்வாக்கு செலுத்திய பல்வேறு கூறுகள் குறித்து விரிவாக அறிதல் கொள்ளுதல்.

செயல்பாடு

ஜேம்ஸ் மில் ஒரு ஸ்காட்லாண்டு பொருளாதார அறிஞர், அரசியல் கோட்பாட்டாளர் மற்றும் தத்துவ அறிஞர் ஆவார். இவர் பிரிட்டிஷ் இந்திய வரலாறு குறித்து 1817-ஆம் ஆண்டு மூன்று தொகுதிகள் கொண்ட ஒரு நூலினை எழுதி வெளியிட்டார். இந்து, முஸ்லிம் மற்றும் பிரிட்டிஷ் என்று மூன்று காலப்பகுதிகளாக இந்திய வரலாற்றைப் பிரித்து எழுதினார். மில்லின் கருத்துப்படி, இந்தியாவில் ஆங்கிலேயர் வருகைக்கு முன்பு இந்தியா, இந்து மற்றும் முஸ்லிம் கொடுங்கோன்மை அரசுகளால் ஆளப்பட்டது. மதச்சகிப்பின்மை, சாதிய ஒதுக்கல் மற்றும் மூட நம்பிக்கைகள் இந்திய சமூக வாழ்வில் ஆதிக்கம் செலுத்தியது. இந்தியாவில் இங்கிலாந்து நிறுவனங்கள், சட்டங்கள் மற்றும் பழக்கவழக்கங்களை அறிமுகம் செய்வதன் மூலம் பிரித்தானிய ஆட்சியால் இந்தியாவை நாகரிகப்படுத்த முடியும் என மில் உணர்ந்தார். அவரின் கருத்துப்படி, ஆங்கில அரசாட்சி இந்தியாவில் விழிப்புணர்வு மற்றும் முன்னேற்றம் ஏற்பட வழிவகுக்கும் என்பதாகும்.

மூளைக்கு வேலை

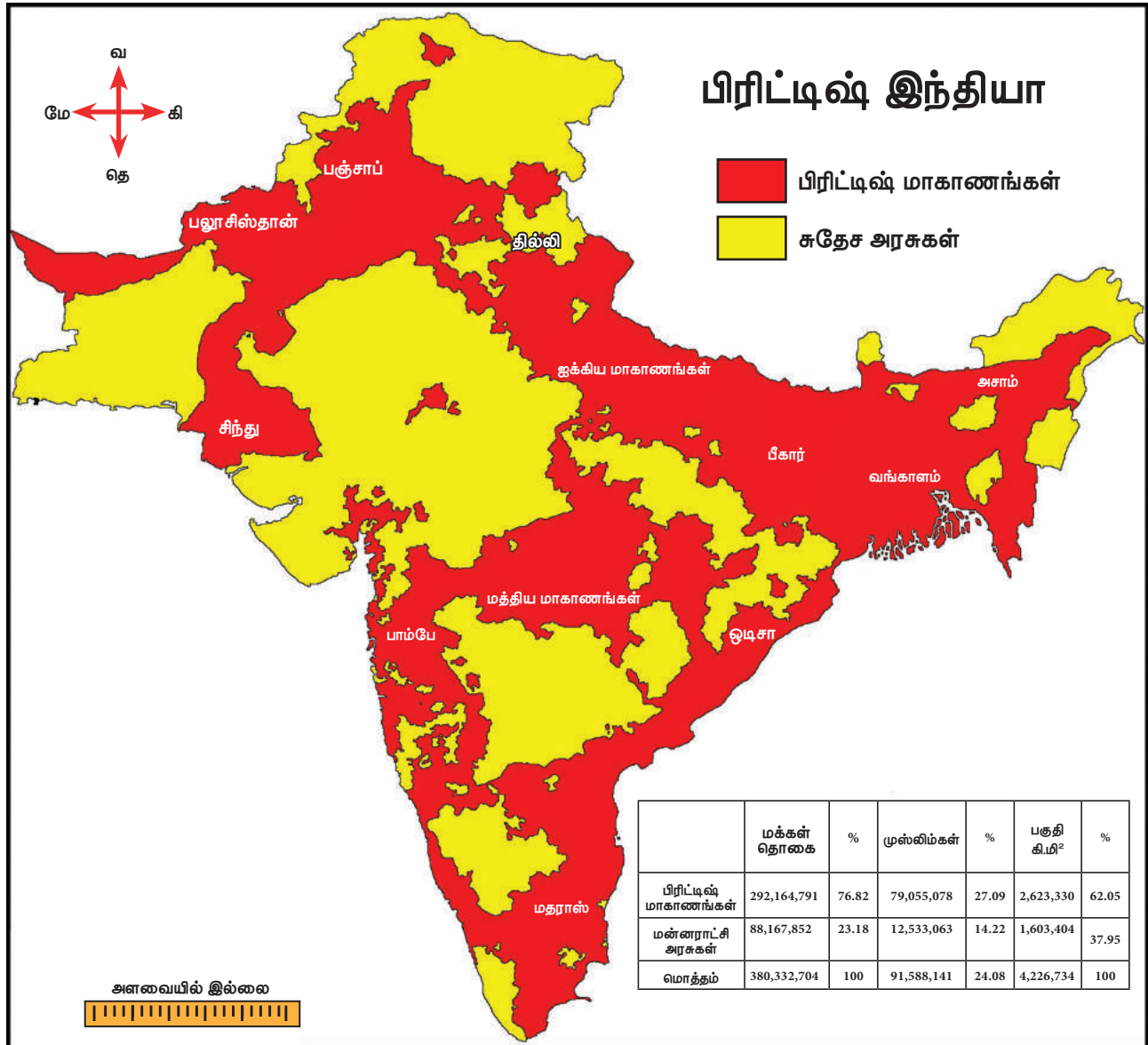
ஆங்கில ஆட்சிக்காலத்தையும், ஆங்கில ஆட்சி குறித்தும் மில்லின் கருத்துக்களை ஏற்றுக்கொள்கிறீர்களா?

7.1 சுதேச அரசுகள் ஒன்றிணைப்பு

இந்தியாவில் சுதேச அரசுகளின் தோற்றம்

பெரிய அளவிலான நிர்வாக மாகாணத்தில் ஒரு சிறிய அரசியல் அமைப்பே சுதேச அரசு என்பதாகும். அது பெரும் முடியாட்சியில் நேரடியாகவோ அல்லது துணைக் கூட்டமைப்பாகவோ ஆட்சி செய்வதாகும். இந்த சிறிய நிர்வாகப் பகுதியானது அரசியல், கலாச்சார, மொழி மற்றும் பூகோள அமைப்பு அடிப்படையில் அமைந்திருக்கும் கி.பி.(பொ.ஆ) 200-ல் மத்திய ஆசிய பகுதியிலிருந்து இந்தியக் துணைக் கண்டத்திற்கு புலம் பெயர்ந்து வந்த இராஜபுத்திரர்களால் சுதேச அரசுகள் தொடங்கப்பட்டது. இராஜபுத்திரர்கள் என்றால்

அரசர்களின் இளவரசர்கள் என்பது பொருளாகும். எனவே இந்தியாவில் சுதேச அரசுகள் முகலாயர் மற்றும் ஆங்கிலேயர் வருகைக்கு முன்னரே ஏற்படுத்தப்பட்டு விட்டது. இராஜபுத்திரர்கள் அல்லாமல் நவாப் மற்றும் நிஜாம்களாலும் சுதேச ஆட்சிகள் நடைபெற்றன. மைசூர், திருவிதாங்கூர் மற்றும் புதுக்கோட்டை பகுதிகள் உள்ளூர் அரச வம்சங்களால் ஆட்சி செய்யப்பட்டன. இந்த அனைத்து வகை முடியாட்சி முறைகளும் பிரிட்டிஷ் இந்தியாவில் சுதேச அரசுகள் என்றழைக்கப்பட்டன. இந்த வகை அரசுகள் பிரிட்டன் ஆளுகைக்கு கீழ் கட்டுப்பட்டது என்பதனை குறிக்க இந்த சுதேச அரசுகள் என்ற சொல் வேண்டுமென்றே கையாளப்பட்டது.

சுதேச அரசுகளை ஒன்றிணைப்பதற்கான முயற்சிகள்

முன்பே குறிப்பிட்டது போன்று துண்டுதுண்டாகக் காணப்பட்ட சுதேச அரசுகளை ஒருங்கிணைக்கும் முயற்சி சுதந்திரத்திற்கு முன்பிருந்தே குறிப்பாக காலனிய ஆதிக்கத்திற்கு முன்பே நீண்ட வரலாற்றை கொண்டிருக்கிறது. பல சிறிய அரசுகளை இணைத்து பேரரசுகளாக மாற்றும் முயற்சியானது ஆறாம் நூற்றாண்டிலேயே தொடங்கியது. மகத பேரரசு காலத்தில் பிம்பிசாரர் மற்றும் அஜய்சத்ரு ஆகியோரால் இம்முயற்சிகள் மேற் கொள்ளப்பட்டன. பின்பு வந்த மௌரியர்கள் காலத்தில் அசோகர் மற்றும் 5 ஆம் நூற்றாண்டுகளுக்கு பின்னர் வந்த சந்திரகுப்தர், அவரது மகன் சமுத்திரகுப்தர் போன்றவர்களால் சிற்றரசுகள், தங்கள் பேரரசின் கீழ் செயல்படும் சுதந்திர அரசுகளாக நிர்வகிக்கப்பட்டனர். பல சுதேச அரசுகள் தங்களின் தன்னாட்சி உரிமையை முழுமையாக அனுபவிப்பதுடன் போர்க்காலங்களின் போது பேரரசுகளுக்கு விசுவாசமாக நடந்து கொண்டனர். இருந்தபோதிலும், பேரரசர்களுக்கும், சிற்றரசர்களுக்கும் இடையே அதிகாரப் போட்டி, பொறாமை மற்றும் வெறுப்புணர்ச்சி ஆகியன நம்பிக்கையின்மையையும், ஒற்றுமையின்மையையும் ஏற்படுத்தின. இதன் விளைவாக அரபு மற்றும் பாரசீக படையெடுப்புகளுக்கு வாய்ப்பளித்தன. வடஇந்தியா முழுவதும் முகலாய பேரரசு தனது ஆதிக்கத்தினை நிலைபெறச் செய்துக் கொண்டது.

பிரிட்டிஷ் ஆட்சியில் சுதேச அரசுகள்

அ) குண்டு முழங்கி மரியாதை செய்யும் முறை

இம்முறையானது ஜரோப்பியர்களின் காலனி ஆதிக்கத்தின்போது ஆங்கிலேயர்கள், போர்த்துகீசியர்கள் மற்றும் பிரெஞ்சுகாரர்களால் கடைபிடிக்கப்பட்டது. முதலில் தங்கள் வியாபாரத் தொடர்புப்

பகுதிகளிலும் பின்பு பிறப்பகுதிகளிலும் தங்கள் கட்டுப்பாட்டின் கீழ்க்கொண்டு வரப்பட்டதற்கான குறியீடாக இதனை பயன்படுத்தினர். குறிப்பாக இம்முன்று காலனிய அரசுகளில் பிரிட்டிஷ் அரசானது சில சுதந்திர அரசுகளுக்கான இறைமை உரிமையை தங்கள் மன்னராட்சி முறைக்கு உள்பட்டு வழங்கின. சுதந்திரத்துக்கு முன்னர் இந்தியாவில் சுதேச அரசுகளின் எண்ணிக்கை 565 ஆக இருந்தது. இதன் அதிகாரமானது பிரிட்டிஷ் கிழக்கிந்திய கம்பெனியால் வழங்கப்பட்ட குண்டு முழங்கும் மரியாதை அடிப்படையில் அமைந்திருந்தன. இவை இரண்டு விதமாக காணப்பட்டன. ஒன்று குண்டு முழங்கி மரியாதை செய்யும் சுதேச அரசுகள் என்றும், மற்றொன்று குண்டு முழங்கும் உரிமை அற்ற சுதேச அரசுகள் என்று பிரிந்திருந்தன.

ஆ) குண்டு முழங்கும் மரியாதை பெற்ற அரசுகள்

பிரிட்டிஷ் கிழக்கிந்திய நிறுவனத்தால் குண்டு முழங்கும் மரியாதை வழங்கப்பட்ட சுதேச அரசுகளின் எண்ணிக்கை சுமார் 117-லிருந்து 120-வரை இருக்கலாம். இந்த அரசுகளின் தலைவர்கள், ஆட்சியாளர்கள் அல்லது இளவரசர்கள் அம்மரியாதைக்கு உட்பட்டவர்களாக இருந்தனர். இவர்களுக்கு வழங்கப்படும் இவ்வுரிமையானது முழங்கப்படும் குண்டுகளின் எண்ணிக்கையின் அடிப்படையில் அதன் சிறப்பு நிலை அறியப்பட்டது. மிக அதிக மரியாதைக்குரிய சுதேச அரசுகளுக்கு 21 குண்டுகள் எனவும் அதனிலும் குறைவான சுதேச அரசுகளுக்கு 9 குண்டுகள் எனவும் இது அமைந்திருந்தது. சில சுதேச அரசுகள் 21 குண்டுகளை முழங்கும் உரிமை பெற்று இருந்தன. அவையாவன

- ❖ மாட்சிமை தாங்கிய மகாராஜா குவாலியர் மன்னர் சிந்தியா
- ❖ மாட்சிமை தாங்கிய பரோடா மகாராஜா கேக்வார்
- ❖ மாட்சிமை தாங்கிய ஜம்மு-காஷ்மீர் மகாராஜா
- ❖ மாட்சிமை தாங்கிய மைசூர் மகாராஜா

மரியாதையையும் பெறாமல் இருந்ததற்கான வேறு காரணங்களும் இருந்தன. அவையாவன:

- 1) சில சுதேச அரசுகள் இந்த முழங்கும் முறையை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை.
- 2) சில சுதேச அரசுகள் இம்முறையை

தங்களுக்கான மரியாதைக் குறைவாகக் கருதினர்.

- 3) சில சுதேச அரசுகளின் ஆட்சி மாறின. ஆனால் தங்களது அரசுப் பட்டங்களையும் ஓய்வூதியத்தையும் பயன்படுத்தினர்.

செயல்பாடு

கீழ்க்கண்ட தலைவர்களை அடையாளம் கண்டு அவர்களின் பங்களிப்பு குறித்து உனது நண்பர்களுடன் விவாதம் செய்க.

இந்தியாவில் சுதேச அரசுகள்

விடுதலைக்கு முன்பு பல சுதேச அரசுகள் காலனிய பிரிட்டன் அரசின் ஆதரவுடன் இயங்கின. பிரிட்டிஷ் அரசின் கீழ் சுதேச அரசுகளாக இயங்கியதால் இதுவரை பெற்றிருந்த சலுகைகளை விட்டுக் கொடுக்க மனமில்லாமல் சுதேச அரசுகள் ஒருங்கிணைப்பு என்ற யோசனையை அவர்கள் ஏற்கவில்லை. பல அரசர்கள் விடுதலைக்குப் பின்னர் தன்னாட்சியுடன் கூடிய சுதந்திர அரசுகளை அமைத்துக்கொள்ளும் வாய்ப்புக்காக காத்திருந்தனர். இந்த சுதேச

அரசுகள் ஒருங்கிணைப்பு என்பது பிரிட்டனின் ஆட்சிக்கு முடிவு கட்டவும். சுதேச அரசுகள் மற்றும் மாகாணங்கள் கலைக்கப்படுவதுடன் பிரிட்டிஷ் காலனிய ஆட்சிக்கு முடிவு கட்டுவதையும் நோக்கமாக கொண்டதாகும். அரசியல், இராஜதந்திர பேச்சு வார்த்தைகள் மற்றும் வன்முறை ஆகியவற்றுக்கு இடையே சுதேச அரசுகள் ஒருங்கிணைப்பு செயல்கள் 1947-இல் நிகழ்ந்தன. பிரிட்டனின் அன்றைய பிரதமர் கிளேமென்ட் அட்லி பொதுச்சபையில் மார்ச் 15, 1946 அன்று உரையாற்றும் போது இந்தியாவிற்கான விடுதலையை அங்கீகரித்தார். அப்போது விடுதலைப்

போராட்டத்தையும், அதில் உயிர்த்தியாகம் செய்தோரையும் நினைவு கூர்ந்தார். மேலும் புதிய இந்தியாவில் அதன் பன்முகப் பண்பாட்டுப் பாரம்பரியத்தைக் கட்டிக்காப்பதில் ஏற்பட உள்ள சவால்களை குறிப்பிட்டு பேசினார். "இந்தியாபல இனங்கள், மதங்கள் மற்றும் மொழிகள் கொண்ட நாடு என்பதையும் அதனால் உருவாகும் பல்வேறு பிரச்சனைகள் குறித்தும் நன்கு அறிவேன். ஆனால், இத்தகைய தடைகளை இந்தியர்களே எதிர்கொண்டு வெற்றி பெறவேண்டும். சிறுபான்மையோர் உரிமைகள் எப்போதும் நமது சிந்தனையில் இருக்க வேண்டும். அவர்கள் அச்சம் இல்லாமல் வாழும் சூழ்நிலை உருவாக்கப்படவேண்டும்" என்றார்.

செயல்பாடு

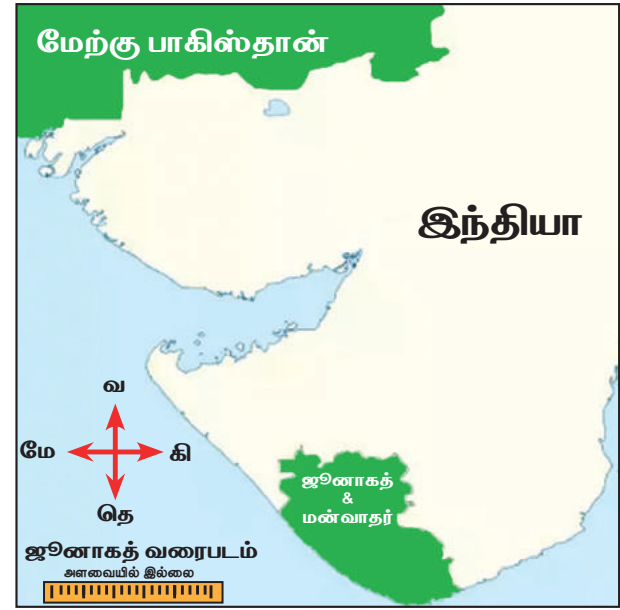
பங்கேற்பு

சுதேச அரசு குடும்பங்கள், காலனி ஆட்சியாளர் மற்றும் விடுதலை போராட்ட வீரர்கள் அடங்கிய ஒரு நேர்முகப் போட்டி நடத்தவும். இப்போட்டி சுதேச அரசு குடும்பம் ஒரு குழுவாகவும், சுதந்திரப் போராட்ட வீரர்கள் மற்றும் அரசியல்வாதிகள் ஒரு குழுவாகவும் காலனி ஆட்சியாளர் ஒரு குழுவாகவும் பத்திரிக்கையாளர் ஒரு குழுவாகவும் ஆக நான்கு குழுக்கள் அடிப்படையில் இப்போட்டியினை நடத்தவும்.

இருந்தபோதிலும் தேச கட்டமைப்பு செயல்பாடுகளும் சுதேச அரசுகள் ஒருங்கிணைப்பும் பேச்சுவார்த்தைகளும் ஏப்ரல் 1947-இல் தொடங்கின. தேச கட்டமைப்பின் போது மதக்கலவரம், தேசப் பிரிவினை மற்றும் அகதிகள் பிரச்சனை ஆகிய பிரச்சனைகளை எதிர்கொள்ள நேர்ந்தது. சர்தார் வல்லபாய் பட்டேல் துணை பிரதமராகவும் உள்துறை அமைச்சராகவும் பதவியேற்றவுடன் 565 சுதேச அரசுகளின் ஒருங்கிணைப்பு தொடங்கியது. மூன்று பிரிட்டிஷ் வைசிராய்களுடன் பணியாற்றிய வி.பி.மேனன் பட்டேலின் செயலாளராக பொறுப்பேற்று அதற்கான களப்பணிகளை மேற்கொண்டார்.

பட்டேலும், வி.பி.மேனனும் சுதேசி அரசர்களிடம் அரசியல் நிர்ணய சபையில் இணைய செய்தனர். அவர்களின் சுதேச அரசுகளின் சொத்துக்கள் உடமைகள் பறிமுதல் செய்யப்படாது என்று உறுதிமொழி அளிக்கப்பட்டது. பல சுதேச அரசுகள் இந்தியாவுடன் இணைய ஒப்புதல் அளித்தனர். ஜினாகத், காஷ்மீர் மற்றும் ஐதராபாத் சுதேச அரசர்கள் தனித்திருக்க விரும்பினர்.

ஜினாகத்

ஜினாகத் நவாப் அல்லது அவரின் திவான் ஷா நவாஸ் (பாகிஸ்தான் முன்னாள் அதிபர் ஜில்பிகார் அலி பூட்டோவின் தந்தையார்) இணைப்பை ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. ஜினாகத்தை சுற்றியுள்ள மற்ற மூன்று அரசுகள் இந்தியாவின் அங்கமாக இருந்தன. நான்காவது பகுதி அரபிக்கடல் அந்த பகுதி மக்கள் பெரும்பாலோர் முஸ்லிம் அல்லாதோர். இருந்தபோதிலும் திவான் பூட்டோ பாகிஸ்தானோடு ஆகஸ்ட், 15 1947 அன்று இணைந்துவிட்டார். இதனைக் கண்டித்து பொதுமக்கள் எதிர்த்து போராட்டங்கள் நடத்தினர். ஜினாகத் இந்தியாவுடன் இணைய வேண்டும் என்று கோரினார். திவான் தனது குடும்பத்தினருடனும் அரசு கஜானாவுடனும் பாகிஸ்தானின் அன்றைய தலைநகர் கராச்சிக்கு தப்பி சென்று விட்டார். நீண்ட போராட்டத்திற்கு பிறகு ஜினாகத் இந்தியாவோடு இணைந்தது.

ஐதராபாத்

நிஜாம் தலைமையிலான ஐதராபாத் மற்றோரு சுதேச அரசாகும். முஸ்லிம்கள் அல்லாதோர் பெரும்பான்மையினராக இருந்தனர். அவர் தன்னாட்சி உரிமையை எதிர்பார்த்தார். இது குறித்து நீண்ட வாதங்கள் நடைபெற்றன. மவுண்ட்பேட்டன் பிரவு "டொமினியன்" நிலை அளிக்க மறுத்து விட்டார். "டொமினியன்" என்றால் பிரிட்டிஷ் காமன்வெல்த் கூட்டமைப்பில் தன்னாட்சி அரசாக விளங்கும் நிலையைக் குறிப்பதாகும். உண்மையில் அப்போது காசிம் ரஷ்வி எனும் மதவாதத் தலைவரின் செல்வாக்குக்கு நிஜாம் அடிமைப்பட்டிருந்தார். ஆயுதம் தாங்கிய அமைப்பான இந்தேகத் -உல்- முசுல் மான் எனும் அமைப்பின் தலைவராக ரஷ்வி இருந்தார். இந்த அமைப்பினர் 'ரசாக்கர்' என அழைக்கப்பட்டனர். மேலும் 1943-இல் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி மீதிருந்த தடையையும் நீக்கினார் நிஜாம். ராசாக்கர்களும் கம்யூனிஸ்ட்களும் இணைந்து வன்முறையில் முடிந்தது. ரயில் வண்டிகள் தாக்கப்பட்டது. இதன் பின்பு, செப்டம்பர் 1948-இல் இந்திய ராணுவம் ஐதராபாத்திற்குள் நுழைந்து கலவரத்தை அடக்கியது. இந்தியாவுடன் இணைவதாக நிஜாம் அறிவித்தார். நிஜாமுக்கு ஏராளமான செல்வமும் சலுகைகளும் அளிக்கப்பட்டன.

நிஜாமும் சர்தார் வல்லப்பாய் படேலும் சந்திப்பு

தெலங்கானாவில் நில உடைமையாளருக்கு எதிராக கம்யூனிஸ்ட்கள் கிளர்ச்சி செய்தனர். இதன் விளைவாக வினோபாபாவே ஆரம்பித்த பூமி தானம் இயக்கம் தொடங்கப்பட்டது. பூமி தானம் என்றால் அதிகமான நிலம் வைத்திருப்போரிடம் கோரிக்கை வைத்து தானமாக நிலம் பெறுவதாகும். மகாத்மா

காந்தியின் சீடரான வினோபாபாவே இவ்வியக்கத்தினை ஆரம்பித்து அதன் மூலம் பலநிலங்கள் பெற்றுநிலமற்றவிவசாயிகளுக்கு அளித்தார்.

ஜோத்பூர்

ஜோத்பூர் அரசு முதலில் இந்தியாவுடன் இணைவதாக இருந்தது. ஹன்வந்த் சிங் அரசு பொறுப்பேற்றதும் பாகிஸ்தானுடன் இணைய முடிவு செய்தது. பாகிஸ்தான் சார்பில் கராச்சி துறைமுகத்தை சுதந்திரமாக பயன்படுத்திக் கொள்ளவும், ஆயுதங்களை உற்பத்தி செய்து கொள்ளவும் மற்றும் ஆயுதங்களை இறக்குமதி செய்துக் கொள்ளவும் ஹன்வந்த் சிங்கு உரிமை வழங்குவதாக முகமது அலி ஜின்னா அறிவித்தார். இதனை அறிந்த பட்டேல், மகாராஜா ஹன்வந்த் சிங்கிற்கு சிறப்பு சலுகைகள் வழங்குவதாக கூறினார். அச்சலுகைகளின் படி ஆயுதங்கள் இறக்குமதி செய்து கொள்ளவும், ஜோத்பூர் - கத்திவார் இடையே இரயில் போக்குவரத்து அமைத்துக் கொள்ளவும், பஞ்சகாலங்களில் தமது விவசாயிகளுக்கு உணவு தானியங்களை விநியோகித்துக் கொள்ளவும் உரிமைகள் வழங்குவதாக அறிவித்தார், மேலும் இந்துக்களை பெரும்பான்மையாகக் கொண்ட ஜோத்பூர் பாகிஸ்தானில் இணைந்தால் மதக்கலவரம் ஏற்படும் என்ற அச்சத்தின் காரணமாக இந்தியாவுடன் இணைய சம்மதித்தது.

ஐதராபாத் நிஜாம் படை

காஷ்மீர்

சுதந்திரத்திற்கு பின்பு இந்து மகாராஜா ஹரிசிங் ஆட்சி செய்த காஷ்மீர் மட்டுமே சுதேச

அரசாக இருந்தது. காஷ்மீரில் பெரும்பான்மையாக முஸ்லிம் மக்கள் இருந்ததால் அப்பகுதி, தங்கள் நாட்டோடு இணைந்துவிடும் என்று பாகிஸ்தான் நினைத்தது. ஆகஸ்டு 15, 1947 அன்று மகாராஜா ஹரிசிங்கினால் முன்மொழியப்பட்ட நிரந்தர ஒப்பந்தமானது, பாகிஸ்தானில் மக்கள் குடியேறவும், பொருள்களை கொண்டு செல்லவும் அனுமதித்தது. இதனை இந்தியா கண்டித்த போதும், பாகிஸ்தான் அலட்சியம் செய்தது. காஷ்மீர் விவகாரம் தொடர்பாக பாகிஸ்தான் தொடர்ந்து அத்துமீறியது. இதனால் பதற்றமான சூழல் உருவாகியது.

மவுண்ட் பேட்டன் பிரபு

மகாராஜா ஹரிசிங் இந்தியாவிடம் இராணுவ உதவி நாடினார். இதனை அறிந்த மவுண்ட் பேட்டன் பிரபு பன்னாட்டு சட்டங்களின்படி இந்திய இராணுவத்தை அனுப்புவதற்கு இந்தியாவும், காஷ்மீர் மகாராஜாவும் பாதுகாப்பு ஒப்பந்தத்தை மேற்கொள்ள வேண்டுமென குறிப்பிட்டார். இதன்படி 1954 அக்டோபர் 26-ம் நாள் ஹரிசிங் உடன்படிக்கை மேற்கொண்டார். அதற்கு மறுநாள் 1954 அக்டோபர் 27-ம் நாள், இந்திய இராணுவம் காஷ்மீருக்கு அனுப்பப்பட்டு அங்கு அமைதி ஏற்படுத்தப்பட்டது.

7.2 மொழிவாரி அடிப்படையில் மாநிலங்கள் மறுசீரமைப்பு

விடுதலைக்கு முன்பு

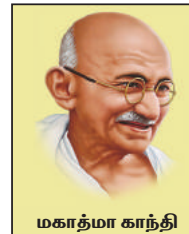
விடுதலைப் போராட்ட இயக்கத்தின் போது மக்களைத் திரட்டுவதில் மொழி உணர்வு குறிப்பிடத்தக்க பங்களிப்பு செய்தது. எனவே விடுதலைக்கு பின்னர் தேசத்தைக்

கட்டியமைப்பதிலும் மொழிவாரி மாநிலங்கள் அமைப்பதன் இன்றியமையாமையை உணர்ந்து செயல்படுத்தப்பட்டது. அன்னிபெசன்ட் அம்மையார். தன்னாட்சி இயக்கம் (ஹோம் ரூல்) தொடங்கிய போதே தென்னிந்தியாவின் பங்கேற்பு அதிகமாக இருந்தது. மொழி அடிப்படையில் மறுசீரமைப்பு என்பது 1917-ல் காங்கிரஸ் கட்சியால் தொடங்கப்பட்டது. 1920-களில் மாநிலங்கள் மொழி அடிப்படையில் அமைதிட்டமிடப்பட்டது. நிர்வாகத்திற்கும் அடிப்படைக் கல்விக்கும் உள்ளூர் மொழிகளின் தேவை அப்போதே உணரப்பட்டது.

பல மாநிலத் தலைவர்கள் மொழிவாரி மாநிலங்களை விரும்பினர். குறிப்பாக, அன்றைய சென்னை மாகாணத்தில் தெலுங்கு தேச மக்களைக் கொண்ட பகுதிகளை இணைத்து தனி ஆந்திர பிரதேச காங்கிரசு குழு அமைக்கவேண்டுமென்று அப்பகுதி காங்கிரசு தலைவர்கள் கோரினர். மொழிவாரி மாநிலங்களுக்கான கோரிக்கைகள் அதிகரித்ததை கவனத்தில் கொண்டு மொழி அடிப்படையில் மாநிலங்களை மறுசீரமைக்கும் பணிகள் 1927-இல் தொடங்கின. நீண்ட போராட்டத்திற்கு பிறகு 1895-இல் ஒடிசா மாநிலத்திலிருந்து பீகார் தனியாகப் பிரிக்கப்படவேண்டும் என்று போராட்டம் எழுந்தது. நீண்ட போராட்டத்திற்கு பின்னர் ஒரிசா மாகாணத்திலிருந்து பீகார் பிரிக்கப்பட்டது. ஆகவே விடுதலைக்கு முன்பு 1936-ஆம் ஆண்டு மொழி அடிப்படையில் ஒடிசா மாநிலம் அமைக்கப்பட்டது. இதுவே மொழி அடிப்படையில் பிரிக்கப்பட்ட முதல் மாநிலமாகும். லோகமான்ய திலகர், அன்னி பெசன்ட் மற்றும் மகாத்மா காந்தி ஆகியோர் மொழி வாரி அடிப்படை மாநிலங்களுக்கு ஆதரவு அளித்தனர்.

அன்னி பெசன்ட்

மகாத்மா காந்தி

பால கங்காதர திலகர்

விடுதலையின் போது

இந்தியா விடுதலை அடைந்த போது, மொழி அடிப்படையில் மாகாணங்கள் அமைந்தால் மதப்பிரச்சினை போன்று இதுவும் பதற்றத்தை உருவாக்கிவிடுமோ என்று அச்சமுற்றனர். இறுதியில் 1948-ஆம் ஆண்டு அரசியல் நிர்ணய சபையில், மொழிவாரி மாகாண ஆணையம் (LPC) அமைத்து நீதிபதி எஸ்.கே.தர் தலைமையில், மொழிவாரி மாகாண அமைப்புக்கான நடைமுறை குறித்து மதிப்பீடு செய்யப்பட்டது. இந்த ஆணையமே "தர்" ஆணையம் என்றழைக்கப்பட்டது. ஆனால் தேச ஒருமைப்பாட்டுக்கு அச்சுறுத்தல் ஏற்படும் என்பதாலும் நிர்வாக சிக்கல் ஏற்படும் என்பதாலும் மொழிவாரிய மாநிலங்கள் பிரிக்கப்படுவதை தர் ஆணையம் ஆதரிக்கவில்லை.

ஆனால் இந்த முடிவினை இந்திய மக்கள் ஏற்கவில்லை. குறிப்பாக தனித்த மொழி அடையாளம் உள்ள மாநிலங்கள் இதனை விரும்பவில்லை. இதன் காரணமாக, 1948-ஆம் ஆண்டு ஜவகர்லால் நேரு, சர்தார் வல்லபாய் பட்டேல் மற்றும் காங்கிரஸ் கட்சியின் தலைவரான பட்டாபி சீத்தாராமையா ஆகியோரைக் கொண்ட ஜே.வி.பி (JVP) குழுவினை உருவாக்கி மொழிவழி மாநில அமைப்பு கோரிக்கை குறித்து பரிசீலிக்க உத்தவிட்டார்.

ஜே.வி.பி குழு

தொடக்கத்தில் இக்குழு மொழிவாரி அடிப்படையிலான மாநிலங்கள் உருவாவதை பிடிவாதமாக எதிர்த்தது. ஒற்றுமை மற்றும் வளர்ச்சி ஆகியவற்றை காரணம் காட்டியது. ஆனால் மக்கள் ஆர்ப்பாட்டங்களும் எதிர்ப்பு இயக்கங்களும் எழுந்து 1960-கள் வரை நீடித்தது. ஆகவே இக்குழு பொதுமக்களின் கோரிக்கைகளுக்கு இணங்க மொழிவாரி மாநிலங்கள் அமைக்க பரிந்துரைத்து அறிக்கை தயாரித்தது.

முதல் மொழிவாரி மாநிலம்

சுதந்திர இந்தியாவில் முதல் மொழிவழி மாநிலமாக ஆந்திரபிரதேசம், தெலுங்கு பேசும் மக்களின் விருப்பத்திற்கேற்ப உருவாக்கப்பட்டது. ஆந்திர மாநிலம் அமைக்கக் கோரி பொட்டி ஸ்ரீராமலு சாகும்வரை உண்ணாவிரதப் போராட்டம் மேற்கொண்டார். போராட்டத்தின் 65-வது நாள் உயிர் நீத்தார். இதன் பிறகு போராட்டம் மேலும் தீவிரமானது. தெலுங்கு பேசும் மக்களின் நெருக்கடிக்கு நேரு பணிந்தார். தெலுங்கு பேசும் மக்களைக் கொண்ட ஐதராபாத், ஆந்திர பகுதிகளை இணைத்து 1956-இல் ஆந்திர மாநிலமாக ஜவஹர்லால் நேரு அறிவித்தார்.

மாநில மறுசீரமைப்பு ஆணையம்

மொழிவாரி மாநில கோரிக்கைகளுக்காக நாடு முழுவதும் பல்வேறு பகுதிகளில் பெரும் கலவரங்களும், எதிர்ப்பு இயக்கங்களும் நடைபெற்ற காரணத்தினால் பிரதமர் ஜவகர்லால் நேரு, தனி மாநில கோரிக்கைகளை பரிசீலிக்க பசல் அலி தலைவராகவும் ஹெச்.என். குன்ஸ்ரு மற்றும் கே.எம். பணிக்கர் உறுப்பினர்களாகவும் கொண்ட ஒரு குழுவை அமைத்தார். இக்குழு தனது அறிக்கையை 22.10.1953-அன்று சமர்ப்பித்தது. இக்குழு மொழிவாரி மாநிலம் அமைப்பதற்கு நான்கு அம்சங்களை வரையறுத்தது. இதற்கான பரிந்துரைகள் 1955 செப்டம்பரில் சமர்ப்பிக்கப்பட்டது.

1. மொழி மற்றும் பண்பாட்டு ஒத்த தன்மை

ஒரே மொழி பேசும் மக்களைக் கொண்ட மாநிலமாக இருப்பின் தனி மாநிலக் கோரிக்கையை நிராகரிக்கலாம். ஏனெனில், ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட மொழிகளைப் பேசும் மாநிலங்கள் உள்ளன. மேலும், பல மாநிலங்களின் ஒரே மொழிப் பேசும் சமூகம்

காணப்படுகிறது. உதாரணத்திற்கு, பல வடஇந்திய மாநிலங்களில் இந்தி மொழி பேசப்படுகின்றது.

2. நிதி, பொருளாதார மற்றும் நிர்வாக கருதுகோள்கள்

அரசியல் பொருளாதார மற்றும் நிர்வாக செயல்பாடுகள் அனைத்து பகுதி மக்களும் சரிசமமாக நடத்தப்படுவதை உறுதிப்படுத்த வேண்டும். ஏனென்றால் இந்திய அரசமைப்பு சட்டம், சம உரிமைகள் மற்றும் அனைவருக்குமான வாய்ப்புகள் என்ற நிலைப்பாட்டினை வலியுறுத்துகிறது. மொழி நிர்வாகப் பயன்பாட்டில் உதவிகரமானது என்பது ஏற்றுக்கொள்ளப்பட வேண்டும். இருந்தபோதும் பிற நிர்வாக, நிதி மற்றும் அரசியல் போன்ற அம்சங்களைப் புறக்கணித்து விட்டு மொழியை மட்டுமே ஒருங்கிணைப்பு அம்சமாகக் கொள்ளக்கூடாது.

3. தேசத்தின் ஒற்றுமை மற்றும் பாதுகாப்பினை வலுப்படுத்தி பராமரித்தல்

மொழிவாரி மாநிலங்கள் அமைந்தால் குறிப்பிட்ட பிரிவு மீது மட்டும் அனுதாபம் கொள்ளும் நிலை உருவாகும் என்பதையும், நமது தேசிய உணர்வுக்கும், பன்மைத்துவத்துக்கும் எதிரானது என்பதையும் ஒற்றை மொழி பேசும் மாநிலங்கள் புரிந்து கொண்டால் தான் தேசப் பற்றினை ஆழமாக வளர்க்க முடியும்.

4. ஒரே மொழி பேசுபவர்களோ அல்லது பல மொழி பேசும் சமுதாயத்தினரோ குறிப்பிட்ட நிர்வாகத்தின் கீழ் வசித்தாலும் பல்வேறு மொழிகள் பேசும் சமுதாயங்களின் மக்கள் தகவல் தொடர்பு கல்வி மற்றும் கலாச்சார தேவைகளை மேம்படுத்தும் வகையில் மக்கள் நலத் திட்டங்களை அனைத்து மாநிலங்கள் மற்றும் ஒட்டு மொத்த நாட்டின் மக்களையும் கருத்தில் கொள்வதாக இருக்க வேண்டும்.

மாநில மறுசீரமைப்பு ஆணையம்

இறுதியாக இந்த ஆணையம் 16 மாநிலங்கள் மற்றும் மூன்று ஒன்றிய ஆளுகைக்குட்பட்ட மாநிலங்களை மறுசீரமைப்பு செய்ய பரிந்துரைத்தது. மத்திய அரசாங்கம் சிறு மாற்றத்துடன் இதனை ஏற்றுக்கொண்டு, 1956-இல் மாநில மறுசீரமைப்புச் சட்டத்தை இயற்றியது, இச்சட்டம் நாடாளுமன்றத்தில் நிறைவேற்றிய பிறகு மத்திய அரசாங்கம் 14 மாநிலங்கள் மற்றும் 6 யூனியன் பிரதேசங்கள் என்ற அளவில் மாநில மறுசீரமைப்பினை நம்பர் 1, 1956 அன்று நடைமுறைப்படுத்தியது.

அந்த மாநிலங்கள் வருமாறு, ஆந்திர பிரதேசம், அஸ்ஸாம், பீகார், பம்பாய், ஜம்மு காஷ்மீர், கேரளா, மத்திய பிரதேசம், சென்னை, மைசூர், ஒரிசா, பஞ்சாப், ராஜஸ்தான், உத்தர பிரதேசம் மற்றும் மேற்கு வங்காளம். 6 யூனியன் பிரதேசங்களான, அந்தமான் நிக்கோபார் தீவுகள், தில்லி, இமாச்சல பிரதேசம், லட்சத்தீவு - மினிகாய் தீவு - அமிந்திவி தீவுகள், மணிப்பூர் மற்றும் திரிபுரா.

மேலும் உருவான மாநிலங்கள்

1956-க்கு பிறகும் மொழிவாரி மாநிலங்கள் அமைப்பது தொடர்ந்தது. குறிப்பாக மொழிவாரி அடிப்படையில் மட்டுமல்லாமல் வேறுபல அம்சங்களைக் கருத்தில் கொண்டு நாடாளுமன்றம் பரிசீலித்து புதிய மாநிலங்கள் உருவாக்கியது. 1956-க்குப் பின்னர் உருவான மாநிலங்களின் பெயர்கள் பின்வருமாறு

- ❖ பம்பாய் மறுசீரமைப்புச் சட்டம் 1960. குஜராத் மாநில உருவாக்கம்.
- ❖ நாகாலாந்து மாநிலச் சட்டம் 1962 - நாகாலாந்து மாநிலம் அசாம் மாநிலத்தில் இருந்து பிரிக்கப்பட்டது.
- ❖ பஞ்சாப் மறுசீரமைப்புச் சட்டம் 1966 - அரியானா மாநில உருவாக்கம்.
- ❖ புதிய இமாச்சல பிரதேச மாநிலம் சட்டம் 1970.

- ❖ வடகிழக்கு மாநில மறுசீரமைப்புச் சட்டம் 1971 - மணிப்பூர், திரிபுரா, மேகாலயா, மிசோரம் மாநிலங்கள் உருவாக்கம். அருணாச்சலப் பிரதேசம், மிசோரம் ஆகிய யூனியன் பிரதேசங்கள் உருவாக்கம்.
- ❖ சிக்கிம் மாநிலச் சட்டம் 1975.
- ❖ அருணாச்சலப் பிரதேசம் சட்டம் மற்றும் மிசோரம் மாநிலச் சட்டம் 1986. மிசோரம், அருணாச்சலப் பிரதேசம் மாநிலங்கள் உருவாக்கம்.
- ❖ கோவா மாநிலச் சட்டம் 1987.
- ❖ மறுசீரமைப்புச் சட்டம், 2000 சத்தீஸ்கர் மாநில உருவாக்கம்.
- ❖ மறு சீரமைப்புச் சட்டம் 2000, உத்தரகாண்ட் மாநில உருவாக்கம்.
- ❖ பீகார் மறுசீரமைப்புச் சட்டம் 2000, ஜார்கண்ட் மாநில உருவாக்கம்.
- ❖ ஆந்திரப் பிரதேசம் மறுசீரமைப்புச் சட்டம் 2014, தெலங்கானா மாநில உருவாக்கம்.

மீதமுள்ள மாநிலங்கள்

மேலும் பல பகுதி மக்களிடமிருந்து தனி மாநில கோரிக்கை எழுகின்ற காரணத்தினால் மொழிவழி மாநில சீரமைப்பு செயல்பாடுகள் தொடர்ந்து வருகின்றது.

- ❖ ஹாரித் பிரதேஷ் (மேற்கு உத்தரப் பிரதேசம்)
- ❖ பூர்வாஞ்சல் (கிழக்கு உத்தரப் பிரதேசம்)
- ❖ போடா லாண்ட் (வடக்கு அசாம்)
- ❖ செளராஷ்டிரா (தெற்கு குஜராத்)
- ❖ கூர்க்கலாண்ட் (வட மேற்கு வங்காளம்)
- ❖ விதர்பா (கிழக்கு மகாராஷ்டிரா)
- ❖ கோசல் (ஒடிசா)

புதிய மாநிலங்கள் அமைப்பது இன்றும் சிக்கல்கள் நிறைந்ததாகவே இருக்கின்றது. பண்பாடு, சாதி, மதம், மொழி, இனம், குறிப்பிட்ட நில அமைப்பு என்று பல வடிவங்களில் சிக்கல்கள் எழுகின்றன. ஆகவே தனி மாநில கோரிக்கைகள் தனித்த அடையாள வெளிப்பாடாகவும், வளங்கள் பயன்பாடு சார்ந்ததாகவும் உள்ளது.

செயல்பாடு

மொழி அடிப்படையில்லாமல் வேறு காரணங்கள் அடிப்படையிலமைந்த ஒரு குழுவை அமைத்து பல ஆலோசனைகளை வெளிப்படுத்துக. அது எவ்வாறு தேச வளர்ச்சிக்கு பங்களிக்கிறது?

7.3 மாநிலங்கள் மறுசீரமைப்புக்கு பிறகு இந்தியா

1947-க்கும் பின்னர் சுதந்திர இந்தியா

பிரிட்டனின் காலனி ஆட்சி நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கும்போது இங்கு சுமார் 600 நிர்வாக அமைப்புகள் சுதேச அரசுகள் என்ற பெயரில் இருந்தன. நிலவியல் அமைப்பு, கலாச்சார, மத முன்னுரிமையில் மக்கள் இந்தியாவிலோ அல்லது பாகிஸ்தானிலோ இருந்து கொள்ளலாம் என்ற நிலை ஏற்பட்டது. இதற்கிடையே பூட்டான் போன்ற சில நாடுகள் உருவானது. தற்போது உள்ள நிர்வாக அமைப்பு 1947-க்கும் 1950-க்கும் இடையே அமைக்கப்பட்டதாகும். ஒரு சில பகுதிகள் அதாவது மைசூர், ஹைதராபாத், போபால் ஆகியவை பிரிட்டிஷ் இந்தியாவில் இருந்தே தங்களது எல்லைகளை மாற்றம் செய்யாமல் தக்கவைத்துக் கொண்டன.

மத மோதல்களுக்கு மத்தியில் விடுதலைக்குப் பின்னர் இந்தியா இரண்டு நாடுகளை அதாவது இந்தியா மற்றும் பாகிஸ்தான் ஆகிய நாடுகள் உருவாவதைக் கண்டன. இந்திய விடுதலை காலனி ஆட்சிக்கு முடிவுகட்டி, மாநிலங்கள் மறுசீரமைப்புக்கு வழிவகுத்தது. அது பெரும்பாலும் மொழி அடிப்படையில் அமைந்தது. நிலவியல் அடிப்படையிலும், கலாச்சார அடிப்படையிலும் சில மாநிலங்கள் அமைந்தன. இவ்வாறு புதிய இந்தியா மறு கட்டமைக்கப்பட்டு மறு சீரமைப்பும் மேற்கொள்ளப்பட்டது. இதனால் ஆட்சியும், நிர்வாகமும் எளிமைப் படுத்தப்பட்டது. புதிதாக மறுசீரமைக்கப்பட்ட இந்தியா, கலாச்சார பன்முகத்தன்மை, மொழிகள், உன்னதபாரம்பரியம் ஆகியவற்றை

பராமரித்து வருகிறது. இந்திய மக்களிடையே, ஒற்றுமை உணர்வையும், இந்த நாடு நமது என்ற மனப்பாங்கினையும் ஊட்டுகின்ற பொறுப்பு இந்திய அரசாங்கத்திற்கு உள்ளது. விடுதலை இயக்கத்தின் போது, மக்களை அணி திரட்ட மாநில / வட்டார மொழிகள் ஆற்றல் மிக்க சக்தியாகத் திகழ்ந்தன என்பதனை காங்கிரசு இயக்கம் கவனத்தில் எடுத்துக் கொண்டது.

காலனிய ஆட்சியில் இந்திய வரைபடமானது உள்ளூர் மொழிகள், வரலாறு மற்றும் கலாச்சாரப் பன்மைத்துவ நிலப்பகுதியை கணக்கில்கொள்ளாது அமையப் பெற்றிருந்தது. தற்போது மாநிலங்கள் உள்ளாட்சி அரசாங்கத்துடன் சீரமைக்கப்பட்டுள்ளது. மாநிலங்கள் மறுசீரமைப்பு என்பது மாநிலங்களின் சுயாட்சியை பாதுகாப்பதுடன் மத்திய-மாநில அரசுகளுக்கிடையில் அதிகார சமநிலையை நிலவச் செய்தது. இருந்த போதிலும் மொழிவழிப் போராட்டங்கள் பல நடந்ததன் விளைவாக மாநில அரசுகளைக் காட்டிலும் மத்திய அரசு வலிமையானதாக இருக்க வேண்டியிருந்தது. இதனால், தேசக் கட்டமைப்புப் பணிகள் புதிய சோதனையை எதிர் கொண்டது. மாநிலங்கள் அதிக அதிகாரங்களுடன் சுயாட்சி அந்தஸ்துடன் தங்களின் மொழி, இனம், நில எல்லைகள், மொழியை அடிப்படையாகக் கொண்ட அரசியல் ஆகியவனவற்றையே விரும்பின.

ஜவஹர்லால் நேரு, சர்தார் வல்லபாய் பட்டேல் உள்ளிட்ட தலைவர்கள் தேசக் கட்டமைப்புக்கு வழிவகுத்தனர். நாடு பிரிவினையைத் தொடர்ந்து எழுந்த

வேதனைமிக்க சூழ்நிலைகள் அவர்களுக்குக் கடும் வலியை ஏற்படுத்தின. எனவே, நாடு மேலும் துண்டாடப்படுவதை விரும்பவில்லை. ஏனெனில், மேலும் ஒற்றுமை கொண்ட நாட்டினை உருவாக்கும் கனவு கொண்டிருந்தனர். எனவே, மொழி, இனம், மதம் அடிப்படையில் மக்கள் மத்தியில் மேலும் பிரிவினையோ, அடையாளப் பிரச்சனையோ உருவாகுவதை விரும்பவில்லை. கடந்த கால அனுபவத்தின் அடிப்படைகளைக் கணக்கில் கொண்டு மறுசீரமைப்பு நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டனர். முன்பு காலனி ஆட்சிக்கு உட்பட்ட மாகாணங்கள் இன்று தனிச்சிறப்பு வாய்ந்த கலாச்சார அடையாளம், தனித்தன்மை வாய்ந்த மொழி, பொருளாதார, நிலவியல் அமைப்பு, அரசியல் மேம்பாடு, நிர்வாக வசதி பெற்ற மாநிலங்களாக அமைந்துள்ளன.

சவால்களும் பேச்சு வார்த்தைகளும்

பல மாநிலங்கள் உருவாக்கப்பட்ட பின்பும், சில தனி மாநில கோரிக்கைகள் நிலுவையில் உள்ளன. இந்திய அரசியல் மற்றும் நிர்வாக வரலாறானது மாநிலங்கள், மக்களாட்சி பிரதிநிதித்துவப்படுத்தலுக்கான இடத்தினை வழங்குகிறது. அரசமைப்பு சட்டப்படி அரசியல் தன்னாட்சிக்கான சட்ட ரீதியான உரிமையை கொண்டிருக்கிறது. புதிதாக மாநிலங்கள் அமைக்கப்பட்ட பிறகு, வளங்கள் பகிர்ந்தளிக்கப்படுவதும் அவ்வளங்களை பெறுவதற்கான உரிமைகளை அடைவதும் முன்னுரிமைப் பணியாக இருந்தன. பல மாநிலங்கள் பெரிதாகவும், சில மாநிலங்கள் சிறிய அளவிலும் இருந்தன. சில மாநிலங்கள் பெரிதோ, சிறிதோ ஆனால் பிற மாநிலங்களோடு ஒப்பிடும் போது அதிக வலுவுடன் திகழ்ந்தன. வளர்ந்த மாநிலங்களுக்கும், வளர்ச்சி குறைந்த மாநிலங்களுக்கும் இடையே சமநிலைப் படுத்துதலை மத்திய அரசு உறுதிப்படுத்த வேண்டியிருந்தது. மாநிலங்களுக்கான முதலீடு செய்வது, வளர்ச்சி திட்டங்கள், வேலை வாய்ப்புகள் ஆகியவற்றில் முன்னுரிமையுடன் பாரபட்சமாக பகிர்வதன்மூலம் இச்சமநிலை உறுதி

செய்யப்பட்டது. இருந்தபோதும் மாநிலங்கள் பல அளவுகளில் இருப்பதால் பெரிய மாநிலங்கள் வளங்களைத் தங்கள் கட்டுப்பாட்டுக்குள் வைத்துக்கொள்ள முயலும் என்பதால் சிறிய மாநிலங்கள் வளங்களை அணுகும் உரிமைகள் பறிக்கப்படும் என சிறிய மாநிலங்கள் குரல் எழுப்பின. இதனால் ஒருவித வெறுப்புணர்ச்சி, பொருளாதார ஏற்றத்தாழ்வு, வளங்களை பயன்படுத்திக் கொள்வதில் முறையற்ற தன்மை ஆகிய மனப்பான்மை மாநிலங்களுக்கிடையே உருவாகியது.

விடுதலைக்குப் பிறகு குறிப்பிட்ட அரசியல் காரணங்களுக்காக சமூக கலாச்சார, அரசியல், பொருளாதார மற்றும் மொழி அடிப்படையில் கட்டமைப்பு செயல்பாடுகள் செயல்படுத்தப்பட்டன. மறு கட்டமைப்பு ஏற்பாடுகள் மொழி அடிப்படையில் மட்டும் செய்யப்படவில்லை. ஏனென்றால் இது தேச ஒருமைப்பாடு வழியில் நின்றது. சில மொழிகள் மற்ற மொழிகளைக் காட்டிலும் சிறப்பு நிலையில் இருந்தது. இது மற்ற மொழிகள் பேசும் மக்களிடையே ஆதிக்கம் செய்யும் நிலையும் இருந்தது. ஆகவே மாநில கட்டமைப்பு நடவடிக்கைகளுக்கு மொழியை அடிப்படையாகக் கொள்வது குறித்த விவாதங்கள் நடைபெற்றன.

தேசிய அடையாள மற்றும் மொழி, கலாச்சார அடையாளங்களுக்கிடையே உள்ள நிலை பற்றி இவ்விவாதங்கள் நடைபெற்றன. அஸ்ஸாமின் போட்டோ-வும் கர்நாடக கூர்க்கும் இதற்கு உதாரணமாக கூறலாம். ஒரே மொழி பேசும் இரண்டு மாநிலம் அருகருகே இருந்தாலும் அம்மாநிலங்களில் இருந்த சாதி, மத மற்றும் இன வேறுபாடுகள் தேசிய அடையாளம் பெறுவதற்கு பிரச்சினைகளாக இருந்தன. எனினும் 1956-ஆம் ஆண்டு 12 மொழிகள் அங்கீகரிக்கப்பட்டன. பிறகு 22 மொழிகள் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டன. இது மொழி-கலாச்சார சமுதாயங்களின் இடையே அரசியல் அடையாள கோரிக்கைகள் அதிகரித்து வருவதைக் காட்டுகிறது.

எல்லைகள்

விடுதலைக்கு முன்பு இந்த நாடு மாகாணங்கள், சுதேச அரசுகள், ராஜதானிகள் எனப் பிரிக்கப்பட்டிருந்தன. மாநிலங்கள் அமைப்பு அறிவிக்கப்பட்டவுடன் அதன் எல்லைகள் குறித்து விவாதிக்கப்பட்டன. குறிப்பாக கர்நாடகா மற்றும் மகாராஷ்டிரா, மற்றும் குஜராத், அரியானா மற்றும் பஞ்சாப், ஒரிசா மற்றும் மேற்கு வங்கம், ஆந்திரா பிரதேசம் மற்றும் சென்னை மாகாணம் ஆகியவற்றிற்கிடையே எல்லைகள் குறித்து பேச்சு வார்த்தைகள் நடந்தன.

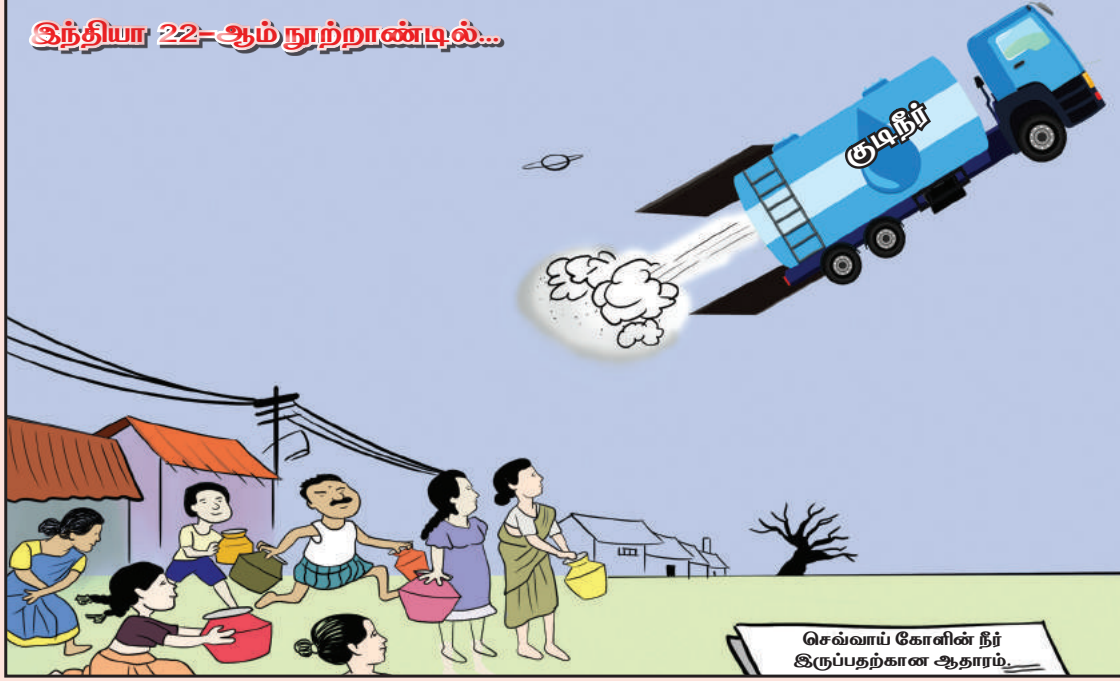
பல்வேறு வேறுபாடுகளைத் தாண்டி மொழியால் ஆதிக்கம் செலுத்தக் கூடிய சமுதாயங்கள் தங்களுக்கான தனித்த பிராந்திய மற்றும் கலாச்சார வடிவங்களை வலியுறுத்தினர். இந்த கலாச்சார மற்றும் மொழி ரீதியிலான அடையாளங்களை அந்த மாநில மக்கள் ஆதரித்தனர். இங்கே கலாச்சார, மொழி ரீதியிலான சிறுபான்மையினர் பேசும் மொழிகளும் அனுமதிக்கப்பட வேண்டியிருந்தது.

எதிர்பார்க்கப்பட்டதைப் போல மொழி அடிப்படையில் அமைந்த பெரும்பான்மை சமூகம், மொழி சிறுபான்மை சமூகத்தின் மீது நிர்வாகம், கல்வி, வேலைவாய்ப்பு, நீதி மற்றும் பொருளாதார துறைகளில் ஆதிக்கம் செலுத்தியதன் மூலம் பெரும்பான்மை சமுதாய மக்கள் ஆதிக்கம் செலுத்தினர். காலாச்சார ஆதிக்கத்தன்மை, மேம்பாடு குறித்த பிரச்சனைகள், மற்றும் வட்டார சமத்துவமின்மை ஆகியன தீர்க்கப்பட வேண்டியிருந்தன. மாநிலங்கள் அனைத்து பகுதி மக்களின் ஒட்டுமொத்த வளர்ச்சிக்கு நிரந்தரமான யுக்தியை கையாள வேண்டியிருந்தது. அரசாங்கம் இதனை நீக்க சீரான ஒற்றைத்தன்மை ஏற்படுத்தும் முயற்சிகளில் ஈடுபட்டதில், மேல்தட்டு மக்கள் சாதாரண பொதுமக்கள் என இரு பிரிவுகள் தோன்றிவிட்டன.

செயல்பாடு

கீழ்க்கண்ட கருத்துப்படத்தினை படித்து அதன் பொருளை அடையாளம் காண்க.

நன்றி தி இந்து நாளிதழ் 26.12.2011

செயல்பாடு: டி-சார்ட் (பட விளக்கம்)

டி-சார்ட் என்பது ஒருவித பட விளக்கம் தருகின்ற அமைப்பு. கீழ்க்கண்ட பத்தியினை படித்து அதில் உள்ள சாதக-பாதக அம்சங்கள், நன்மை-தீமைகள், தரவுகள், கருத்துகள் மேலும் பல பற்றி கூறுக.

நன்றி தி இந்து நாளிதழ் 19.02.2014

ஆந்திரபிரதேசம் இரண்டு மாநிலங்களாக, நாடாளுமன்ற சட்டத்தின் மூலம் ஜூன் 2, 2014 அன்று பிரிக்கப்பட்டது. இதன் மூலம் பல பத்தாண்டு கால கோரிக்கை நிறைவடைந்தது.

❖ தெலங்கானா மாநிலம் பிரிக்கப்பட்டது குறித்து சாதக-பாதக அம்சங்களை மதிப்பிடுக.

நன்மைகள்	தீமைகள்

செயல்பாடு: குழு விவாதம்

தலைப்பு: தகவல் பெறும் உரிமை, கல்வி பெறும் உரிமை ஆகியன சட்டமாக வந்த பிறகு, பொது சுகாதார-உடல் நல பாதுகாப்பிற்கான உள் கட்டுமானத்தில் உள்ள பின் தங்கிய நிலை உயர், உடல் நல பாதுகாப்பு உரிமை சட்டம் இயற்றப்படுவதற்கான நேரம் வந்துள்ளது என்று எண்ணுகின்றீர்களா? விவாதிக்கவும்.

மண்டலக் கட்சிகளின் தோற்றம்

நாடு முழுவதும் மண்டலக் கட்சிகள் தோன்ற ஆரம்பித்தன. ஏனென்றால் தங்களின் சொந்த மண்ணின் மீதான விசுவாசமும் மண்டல அடிப்படையிலான அடையாள இயக்கங்களும் இத்தகைய மண்டலக் கட்சிகள் உருவாகுவதற்கு காரணங்களாக அமைந்தன. பெரும்பாலான கட்சிகள் உள்ளூர் அளவில் பலம் பெற்றன. மண்டலக் கட்சிகளின் தொடக்கம் மத்திய அரசாங்கத்திற்கு பெரும் சவாலாக அமைந்தது. ஏனென்றால் பிரச்சனைகளின் ஆணிவேர் நாடு முழுவதும் ஒரே விதமாக இல்லை.

மாநிலங்கள் உருவாக்கம்

அண்மைக்கால பொருத்தப்பாட்டில் ஒரு மாநிலத்தின் குறிப்பிட்ட நிலப்பகுதியைப் பிரிப்பதன்மூலம் நாடாளுமன்றம் புதிய மாநிலங்களை உருவாக்க முடியும். பெயர் மாற்றம் செய்வது, எல்லைகளை மாற்றியமைப்பது உள்ளிட்ட அதிகாரங்கள் நாடாளுமன்றத்திற்கு வழங்கப்பட்டுள்ளது. இருந்தாலும், இவை நாடாளுமன்றத்தில் முன்வரைவு மூலம் நிறைவேற்றப்பட்டு குடியரசுத்தலைவரின் ஒப்புதலை பெற வேண்டும்.

இது தொடர்புடைய மாநில அரசாங்கத்தின் கருத்துக்களும், அந்த மாநில அரசாங்கத்தின் சட்டமன்றத் தீர்மானமும் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகிறது. மாநில அரசாங்கம் இது தொடர்பாக முன்வரைவு நிறைவேற்றி குடியரசுத்தலைவரின் ஒப்புதலுக்கு அனுப்பும் போது, குடியரசுத்தலைவர் இது தொடர்பான தனி முன்வரைவு ஒன்றினை நாடாளுமன்றத்தில் இயற்ற பரிந்துரை செய்வார். பிறகு நாடாளுமன்றத்தில் முன்வரைவு இயற்றி தனக்கு அனுப்பப்படும் போது குடியரசுத்தலைவர் ஒப்புதல் அளிப்பார். பின்பு தான் புதிய மாநிலங்கள் உருவாகும்.

செயல்பாடு

அரசியல் கட்சி உருவாக்குவது

இந்திய அரசமைப்புச் சட்ட விதிகளின்படி ஓர் அரசியல் கட்சியினை தொடங்குவது குறித்து மாணாக்கர் குழு அமைத்து கேள்விகள் எழுப்பவும்.

ஓர் அரசியல் கட்சி உருவாக்குவது, தேர்தல் ஆணையத்தில் பதிவு செய்வது, தேர்தல்களில் போட்டியிடுவது ஆகியவற்றிற்கான செயல்முறைகள் குறித்து கேள்விகள் கேட்கவும்.

7.4 தேச கட்டமைப்பில் சமூக, பொருளாதார மற்றும் அரசியல் சவால்கள்

தேச கட்டமைப்பிற்கான சவால்களில் தேசத்திற்கும் அரசுக்கும் உள்ள வேறுபாடுகளை முதலில் ஆராயவேண்டும்.

அரசு

நிலப்பரப்பு, மக்கள், அரசாங்கம் மற்றும் இறையாண்மை ஆகிய நான்கு அலகுகளும் இருக்கும் போது அரசு என்பது உருவாகும். அதில் தேசிய உணர்வோ அல்லது நாம் அனைவரும் ஒருவரே என்ற உணர்வோ இல்லாமல் இருக்கலாம். ஆயினும் அது அரசு என்றழைக்கப்படுகிறது. நாட்டு மக்கள் அனைவரும் ஒருவரே என்ற உணர்வு அவர்களுக்கிடையே நிலவும் போது மற்ற வேறுபாடுகள் அனைத்தும் ஒருமைப்பாட்டிற்கு கீழானது என்றாகிவிடும். பொது நலமே மேலானது என்ற நிலை உருவாகும்.

தேசம்

தேசம் என்ற பொருள்படும் "Nation" என்ற சொல் லத்தீன் மொழியிலிருந்து வந்ததாகும். அனைவரும் ஒரு ரத்த பந்தம் உடையவர் என்ற பொருளில் இந்த கருத்துரு உருவாகியது. ஆகவே "Nationem" என்ற லத்தீன் சொல் "இனம்" என்ற பொருளில் தேசத்தை குறிப்பிட்டது. மக்களிடையே நிலவும் ஒற்றுமை என்பதனை குறிக்க இச்சொல் பயன்படுத்தப்பட்டது. பழமை கருத்துப்படி ஒரு தேசம் அரசாக இருக்க வேண்டிய தேவை இல்லை என்பதாகும்.

செயல்பாடு

தலைப்பு: இந்தியாவில் தேசம் என்ற கருத்துரு உருவாகுவதற்கு கலாச்சாரம் முக்கிய பங்கு வகிக்கின்றது.

தேசியம்

தேசியம் என்ற கருத்துருவை வரையறுப்பது சுலபம் அல்ல. தனிப்பட்ட ஒரு

காரணியை வைத்து ஆராய முடியாது. முக்கியமாக ஒற்றுமை உணர்வு, பலதரப்பட்ட செயல்களின் முடிவு; இனம் மற்றும் மொழிக் குழுமம், பொது அரசியல் விருப்பம் எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக வரலாற்று வளர்ச்சி ஆகியன தேசியம் அமைவதற்கு காரணமாகின்றன. அரசியல் கோட்பாடுகள், குறிப்பாக தேசியவாதம் மற்றும் தேசிய அடையாளம் ஆகிய அம்சங்களின் முன்னோடி ஆராய்ச்சியாளர் எர்னஸ்ட் ரெனான். தேசம் என்பது அறவியலின் ஒரு வடிவம் என்பதனையும் தனிமனித சுதந்திரத்தை அடக்கி நாட்டின் சமுதாய கொள்கையை நிறுவும் கோட்பாடு என்பதனையும் எதிர்க்கிறார் எர்னஸ்ட் ரெனான். தேசம் என்பது தனித்தன்மை வாய்ந்த வரலாற்று உணர்வியல் அடிப்படையின் ஒட்டுமொத்த தொகுப்பாகும்.

தேசமானது குறிப்பாக பொருளியல் வாழ்வு, மொழி மற்றும் நிலப்பரப்பு என பல அலகுகள் ஒருங்கே அமைக்கப்பட்டு தேசம் உருவாகியது என்று எர்னஸ்ட் ரெனான் வாதிக்கிறார். இவரின் கருத்துப்படி "தேசம்" என்பது ஒரு ஆன்மா அது ஒரு ஆன்மீக கோட்பாடு – அதில் இரண்டு விதமான அம்சங்கள் அடங்கி உள்ளது. ஒன்று கடந்த கால அம்சம்; மற்றொன்று நிகழ்கால அம்சம் என்று விளக்கம் கூறுகிறார். ஒன்று கடந்த கால வளமிக்க மரபுகளின் நினைவுகள் மற்றொன்று நிகழ்காலத்திய நடப்புகள். கூடி வாழ வேண்டும் என்ற விருப்பம், பாரம்பரியத்திற்கு மதிப்பளிக்கவேண்டுமென்ற எண்ணம் ஆகியன தேசிய உணர்வு அமைவதற்கு உள்ள பொது பங்களிப்பாகும்.

சவால்கள்

வழிவகை

உற்பத்தியை அதிகரிப்பது மட்டும் பிரச்சனை அல்ல மாறாக வேறுபாடுகளை களைவதும் ஆகும்.

நமது மக்களாட்சி மற்றும் கூட்டாட்சி ஆகிய அடிப்படையில் எந்தவித சமரசமும் கொள்ளாமல், திட்டமிட்ட மற்றும் கலப்பு

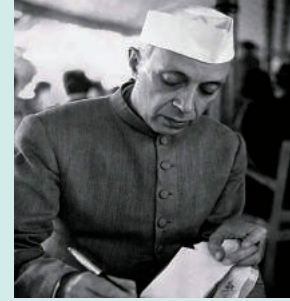
பொருளாதாரம் மூலம் இந்தியாவை ஒரு சுய-சார்பு நவீன நாடாக உருவாக்குவதை ஐவஹர்லால் நேரு தேர்ந்தெடுத்தார். ஐந்தாண்டு திட்டங்கள் மூலம் ஏராளமான நீர்பாசன திட்டங்கள், அடிப்படை தொழில்களை நிறுவினார். விரைவான மின்மயமாக்கல் மற்றும் உள்கட்டுமான வசதிகளை விரிவுபடுத்துதல். மலேரியா போன்ற நோய்களை ஒழித்தல், உணவு உற்பத்தியில் சுய-தேவையை பூர்த்தி செய்தல், அறிவியல் மற்றும் தொழில்நுட்பத்தில் மேம்பட்ட நிலையை அடைதல் என்று பலவகை திட்டங்களை நிறைவேற்றினார்.

60-களின் இறுதியிலும் 70-களின் தொடக்கத்திலும் ஒரு மந்தமான சூழ்நிலை

உருவாகியது. பல அரசியல் பிரச்சினைகள் எழுந்தன. பாகிஸ்தான் மற்றும் சீனா உடனான போர்கள் இந்தியாவின் பொருளாதாரத்தைப் பாதித்தது. இந்திரா காந்தி மேற்கொண்ட வங்கிகள் நாட்டுடைமையாக்கப்பட்ட நடவடிக்கை, ராஜீவ் காந்தி செய்த மின்னணுவியல் புரட்சி ஆகியன இந்தியாவில் நல்விளைவுகளை ஏற்படுத்தின. 1990-ஆம் ஆண்டுக்கு பிறகு இந்தியா சந்தைப் பொருளாதாரத்தை நோக்கி பயணிக்கத் தொடங்கியது. எனவே தா.த.உ (LPG) என்று சுருக்கமாக அழைக்கப்படுகின்ற தாராளமயமாக்கல், தனியார்மயமாக்கல் மற்றும் உலகமயமாக்கல் கொள்கைகளுக்கு இந்தியாவின் கதவு திறக்கப்பட்டது.

1953-ஆம் ஆண்டு எவரெஸ்ட் பயணம் வெற்றி பெற்றவுடன் தேசியவாதம் குறித்து முதலமைச்சர்களுக்கு நேரு எழுதிய கடிதம்.

"எவரெஸ்ட் உச்சியை அடைந்தது மாபெரும் சாதனை ஆகும். அது குறித்து நாம் அனைவரும் பெருமிதம் கொள்ளலாம். இங்கே சில மனிதர்கள் அற்பமான, குறுகிய தேசியவாத கண்ணோட்டத்தினை வெளிப்படுத்துகின்றனர்.

எவரெஸ்டை முதலில் அடைந்த டென்சிங் இந்தியரா அல்லது நேபாளியா என்று கேள்வி எழுப்பப்படுகிறது. மற்றவர் உதவி இன்றி எதையும் செய்து முடிக்க முடியாது.

உண்மையில் இருவரும் இணைந்தே இத்தகைய சாதனையை நிகழ்த்தியுள்ளனர். ஏற்கனவே பெறப்பட்ட அனுபவங்கள், உழைப்பு மற்றும் பயண தியாகங்கள் ஆகியன இவர்களின் வெற்றிக்கு அடிப்படையாக அமைந்தன.

மாபெரும் மனித சாதனைகள் யாவும் எண்ணிலடங்கா மக்களின் கடுமையான தொடர் முயற்சியின் விளைவே ஆகும். ஒரு மனிதனின் கடைசி படிக்கட்டு மற்றொருவரின் தொடக்கமாகும் என்பதனை யாரும் மறுக்க முடியாது.

இவ்வாறு விவாதிப்பது இந்த விஷயங்கள் குறுகிய மற்றும் கண்டனத்திற்குரிய தேசியவாதம் ஆகும். இது நமது நாட்டிற்கு பெருமை சேர்க்காது என்பதனை உணர வேண்டும். மேலும் அது மக்களை குறுகிய மனப்பான்மையோடு ஒரு விதமான தாழ்வு மனப்பான்மைக்கு இட்டுச் செல்லும்.

வேளாண்மை

1990-களின் மத்தியில் வேளாண்மை துறையில் பின்தங்கிய நிலை உருவாகியது. ஏராளமான விவசாயிகள் தற்கொலை செய்து கொண்டனர். ஏற்றுமதிதொடர்பான விவசாயம் கடுமையாக பாதித்தது. குறிப்பாக மகாராஷ்டிரா

மாநிலத்தின் விதர்பா பகுதியைச் சேர்ந்தப் பருத்தி விவசாயிகள் பாதிப்புக்குள்ளாகினர்.

இந்தியாவில் 60 விழுக்காடு மக்கள் விவசாய தொழிலில் ஈடுபட்டுள்ளனர். வேளாண்மைத்துறை வளர்ச்சிவீதம் 1996-97 முதல் 2004-05 வரை 1.65 விழுக்காடு

இந்தியாவின் கழிப்பறை கதை

சுவாஜ் கிராமத் திட்டத்தின் கீழ் தேசிய ஊரக சுகாதார ஆண்டு கணக்கெடுப்பு 2018-19 மேற்கொள்ளப்பட்டது. அதில் 90.7% கிராமங்கள் திறந்த நிலைக் கழிப்பிடங்களை பயன்படுத்துவதிலிருந்து விடுவிக்கப்பட்டது என்று உறுதி செய்யப்பட்டது. இவை அந்தந்த மாநிலங்கள், மாவட்டங்களால் ஏற்கனவே உறுதி செய்யப்பட்டிருந்தது குறிப்பிடத்தக்கது.

முக்கிய தரவுகள்

இந்திய ஊரக வீடுகளில் கழிப்பறை வசதிகள் செய்யப்பட்டிருந்தது.

கிராமங்கள் திறந்த நிலை கழிப்பிடங்கள் இல்லாத கிராமங்களாக அறிவிக்கப்பட்டுள்ளன.

92,040

வீடுகள் அரசு கணக்கெடுப்பு ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது.

6,136

கிராமங்கள் அரசு கணக்கெடுப்பின் கீழ் ஒரு பகுதியாக ஆய்வுக்கு உட்படுத்தப்பட்டது.

50

மில்லியன் மக்கள் இன்றும் திறந்த வெளிக் கழிப்பிடங்களால் தொற்றுக்கு உள்ளாகின்றனர்.

5.5

லட்சம் கிராமங்கள் மத்திய அரசின் இத்திட்டம் தொடங்கப்பட்டதிலிருந்து திறந்தவெளி கழிப்பிடங்கள் இல்லா கிராமங்களாக அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது.

615

மாவட்டங்கள் இக்காலத்தில் திறந்த வெளி கழிப்பிடங்கள் இல்லா மாவட்டங்களாக அறிவிக்கப்பட்டுள்ளன.

30

மாநிலங்கள் மற்றும் ஒன்றிய ஆளுகை பகுதிகள் இதே போன்று அறிவிக்கப்பட்டுள்ளன.

93.1%

கணக்கெடுப்பு காலத்தின்போது கழிப்பறையை பயன்படுத்திய வீடுகளின் விழுக்காடு.

96.5%

கழிப்பறைகளை பயன்படுத்திய நபர்களின் விழுக்காடு

2014

சுவாஜ் பாரத் திட்டம் துவங்கப்பட்ட ஆண்டு

500

மில்லியன் மக்கள் திறந்த வெளிக் கழிப்பிடங்களால் பாதிக்கப் படுவதிலிருந்து தடுக்கப்பட்டது.

கணக்கெடுப்பு விவரங்கள்

கணக்கெடுப்பு பணிக்குழு தனது அறிக்கையை தேசிய ஊரக சுகாதார ஆண்டுக் கணக்கெடுப்பினை மேற்பார்வையிடும் வல்லுநர் பணிக்குழுவிடம் தாக்கல் செய்தது.

உலக வங்கி, யூனசெப், வாட்டர் எய்ட், மில் & மெளிண்டா அறக்கட்டளை இந்திய சுகாதார கூட்டமைப்பு, நிதி ஆயோக் புள்ளியியல் மற்றும் திட்ட அமலாக்கத்துறை உள்ளிட்ட நிறுவனங்களில் பிரதிநிதிகளை வல்லுநர் பணிக்குழு உறுப்பினர்களாகக் கொண்டுள்ளது.

இரண்டாம் சுற்றுக் கணக்கெடுப்பின்போது திட்டம் அமலாக்கத்தில் பணிக்குழு திருப்தி தெரிவித்துள்ளது. (சென்ற ஆண்டும் கணக்கெடுப்பு நடத்தப்பட்டது)

95% நம்பகமான முடிவுகளை வழங்கக்கூடிய பிராபல் கீ புரோபஷன் டீ சைஸ் (PPS) எனும் மாதிரி கணக்கெடுப்புமுறை பயன்படுத்தி இக்கணக்கெடுப்பு மேற்கொள்ளப்பட்டது.

வரைபட விளக்கம் கீழ்க்கண்ட தலைப்புகள் குறித்து நீங்கள் அறிந்தவற்றை வகுப்பறையில் விவாதிக்கவும். கணக்கெடுப்பின் முக்கிய அம்சங்கள் குறித்து விவாதிக்கவும்.

அதிகரித்தது. இந்தியாவில் இரண்டாவது விவசாய நெருக்கடி உருவாக இதுவே காரணம் ஆகும். (முதல் விவசாய நெருக்கடி 1960-களின் தொடக்கத்தில் நிகழ்ந்தது) பணக்கார மற்றும் நடுத்தர விவசாயிகளுக்கான மானியம், இலவச மின்சாரம், ஆதார விலை நிர்ணயம், இலவச பாசனம் மற்றும் இலவச உரம் ஆகியனவற்றுக்கான மானியம் குறைக்கப்படவில்லை, ஆனால் இத்துறையில் அரசு முதலீடு என்பது குறைக்கப்பட்டது.

2008-09 ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையில் அமெரிக்க மதிப்பில் 15 பில்லியன் டாலர் மதிப்பிலான விவசாயிகள் கடன் ரத்து செய்யப்பட்டது. அதே சமயம் 80 சதவீதம் சிறு விவசாயிகளால் விவசாயக் கடன்களைப் பெற முடியவில்லை. 60 பில்லியன் ஹெக்டேர் நிலங்கள் தரிசாகப் போடப்பட்டதால் பஞ்சம் ஏற்பட்டது. அதே சமயத்தில் அது அளவுக்கதிகமான பொருளாதார இழப்பை ஏற்படுத்தும், விவசாயிகளை மேம்படுத்தும் அரசு உதவி குறைக்கப்பட்டது.

மத்திய அரசாங்கத்தின் கல்வி நிலையங்கள் மற்றும் மத்திய அரசு வேலைவாய்ப்புகளில் இதர பிற்பட்ட வகுப்பினருக்கு இட ஒதுக்கீடு வழங்குமாறு மண்டல் ஆணையம் பரிந்துரை செய்தது.

தொழிற்சாலை

தொழில்துறை தகராறு சட்டம் - ஆனது இந்தியாவில் பணியாற்றும் மொத்தத் தொழிலாளர்களில் 10 விழுக்காட்டுக்கும் குறைவான தொழிலாளர்களையே பாதுகாத்துள்ளது. 90 விழுக்காடு தொழிலாளர்கள் அமைப்பு ரீதியாகத் திரட்டப்படாத தொழில்களில் உள்ளனர். பொதுத்துறை நிறுவனத்தில் பணியாற்றும் ஊழியர்கள் தொழிற்சங்கம் அமைத்து கூட்டு பேரம் மூலம் பலனடைகின்றனர். பொதுத் துறை நிறுவனங்களில் பணியாற்றுகின்ற தொழிலாளர்கள் தொழிற்சங்கம் அமைத்துக் கொள்ளவும் கூட்டுப் பேரத்தில் ஈடுபடவும் உரிமைக் கொண்டுள்ளனர். ஆனால் தனியார்

தொழிற் துறைகளில் பணியாற்றும் ஊழியர்கள் தங்களுக்கென சங்கம் அமைக்கவும் தங்கள் பிரச்சனைகளுக்காக கூட்டுப்பேரத்தில் ஈடுபடவும் தனியார் நிறுவனங்களின் மேலாண்மை தடுத்து வருகின்றன. இந்திய தொழிற்சாலை யானது தொடர்ந்து முதலீட்டு நலன் சார்ந்த தொழிற்சாலை யாக இருப்பதால் அதிக வேலையில்லா திண்டாட்டம் நிலவுகிறது. இந்நிலையானது முறைசாரா மற்றும் தற்காலிக பணியாளர்களின் எண்ணிக்கையை அதிகரிக்கச் செய்கிறது.

செயல்பாடு

தகவல் பெறும் உரிமை சட்டம் பற்றி விவாதிக்கவும்.

நிலம் கையகப்படுத்துதல் என்பது முக்கியப் பெரும்பிரச்சனையாக உள்ளது. பழங்குடி மக்களை இடம்பெறச் செய்ய முடியவில்லை. தொழிற்சாலை அமைப்பதற்கு தேவையான நிலங்கள் கிடைக்கவில்லை. உள்ளூர் மக்களின் ஒப்புதலில் தான் நிலங்கள் பெற வேண்டிய நிலை உள்ளது. நிலம் கையகப்படுத்துதல் நடவடிக்கைகளைத் தகுந்த இழப்பீடு வழங்குதல் மற்றும் நலத் திட்டங்கள் மூலம் நிறைவேற்ற வேண்டியுள்ளது. தற்போதைய சட்டம், அரசாங்கம் நிலம் கையகப்படுத்துவதற்குப் போதுமான அதிகாரங்களை கொடுத்துள்ளது. சில இடங்களில் வலுக்கட்டாயமாக இதனை செய்யும்போது வன்முறை நிகழ்வு வெடிக்கின்றன.

அரசியல் ரீதியிலான சவால்கள்

1990-ஆண்டுக்கு பின்னர் மாநிலங்களுக்கிடையே சமத்துவமின்மை அதிகரித்தது. மத்திய அரசாங்கத்தின் நிதி மாநிலங்களுக்கு அளிப்பது குறைக்கப்பட்டது. இதனால் மாநில அரசாங்கங்கள் தனியார் நிறுவனங்களை நாடவேண்டியுள்ளது. சில மாநிலங்கள் அன்னிய முதலீட்டை ஈர்க்க முயற்சிக்கின்றன. சில மாநிலங்களால்

இதனைச் செய்ய முடியவில்லை. இதனால் மாநிலங்களிடையே ஏற்றத்தாழ்வான வளர்ச்சி உருவானது.

மத்திய - மாநில உறவுகள்

வறுமை ஒழிப்பதற்கு ஒருங்கிணைந்த வளர்ச்சித் திட்டங்களை விரைந்து செயல்படுத்துவதன் மூலம் சாத்தியமாகும். மத்திய மாநில உறவுகள் இந்தியாவில் பல்வேறு மாநிலங்கள், பிராந்திய கட்சிகளின் ஆட்சிக்குட்பட்டுள்ளன. இதனால் மத்திய மாநில உறவுகளில் தடங்கல் வந்துள்ளது.

முன்பு மாநிலங்களுக்கிடையேயான குழு அமைந்த அமைப்பில் மாநிலங்கள் தங்களுக்கு அதிக அதிகாரங்கள் கோரின. மத்திய அரசாங்கத்திடமிருந்து அதிக நிதி பங்கீட்டினை கேட்டனர். மத்திய மாநில உறவுகளில் நிதி உறவு மட்டுப்படுத்தப்படுகிறது.

பொருளாதார சவால்கள்

இந்தியாவில் வாழும் மக்களில் பெரும்பாலோர் நாள் ஒன்றுக்கு ஒரு டாலருக்கும் கீழ் வருமானம் உள்ளவர்கள் என்பதை மீட்டன் மற்றும் ட்ரெசி சுட்டிக்காட்டியுள்ளனர். இருந்தாலும், இந்தியாவில் வறுமை விகிதம் குறைந்து வருவதாக விவாதிக்கப்படுகிறது. 1993-94 - 1999-2000 காலகட்டத்தில் நாள் ஒன்றுக்கு ஒரு டாலருக்கும் குறைவான வருமானம் ஈட்டுவோர் விகிதம் 36 விழுக்காட்டிலிருந்து 26 விழுக்காடாகக் குறைந்துள்ளதாக ஒரு மதிப்பீடு குறிப்பிடுகிறது. அதாவது இன்னமும் 270 மில்லியன் இந்தியர்கள் ஏழ்மையில் உள்ளதை இது குறிக்கிறது. சீனாவில் 110 மில்லியன் ஏழைகள்தான் உள்ளனர். அடிப்படைக் கல்வி, சுகாதாரம் போன்ற துறைகளில் மனித மேம்பாடு இன்னமும் நிறைவுறாததாக இருக்கிறது. வறுமைக் கோட்டிற்கு கீழே வாழும் மக்கள் எண்ணிக்கை குறைந்தபோதிலும், உள் இணைக்கும் வளர்ச்சி எனும் செயல்திட்டத்தினை பயன்படுத்தி இன்னும் துரிதமாக வறுமை ஒழிப்பு மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்க முடியும்.

உலகமயமாதல்

1990 முதல் தாராளமயமாதல், தனியார்மயமாதல், உலகமயமாதல்(தா.த.உ / LPG) கொள்கைகளுக்கு மாறியதால் ஏற்றத்தாழ்வுகள் மேலும் அதிகரித்து நாட்டின் பல பகுதிகளில் சமூக- அரசியல் பதற்றநிலை எழுவதற்கு வழிவகுத்தது. நாட்டு ஒற்றுமை, சமூக ஒருமைப்பாடு ஆகியனவற்றை உறுதிப்படுத்த இதரபிற்படுத்தப்பட்ட மக்களுடன் பட்டியல் இனத்தவர், பழங்குடியினர் ஆகிய பிரிவினர்களுக்கு கூடுதல் கவனம் செலுத்தும் அவசியம் உருவானது.

சமூக சவால்கள்

இந்த சீர்திருத்த காலத்தின் போது இந்தியா மேற்கொண்ட பொது உடல்நல ஆரோக்கியத்திட்டம் குறித்த அறிக்கை கவலை அளிக்கக்கூடிய சித்திரத்தை வழங்குகிறது. குழந்தை இறப்பு விகிதம் 1980-களில் 30 சதவீதம் இருந்தது 1990-களில் 12.5 சதவீதமாக குறைந்துள்ளது. இந்தியாவின் (80/1000) குழந்தை இறப்பு விகிதம், பங்களாதேஷ் (91/1000) நாட்டைக்காட்டிலும் குறைவாக உள்ளது. ஆனால் 1999-ஆம் ஆண்டு பங்களாதேஷின் (61/1000) குழந்தை இறப்பு விகிதத்தை விட இந்தியா (71/1000) பின்னடைந்துள்ளது.

வகுப்புவாதம்

பிரிவினைக் காலத்தில் இருந்தே நாடு வகுப்புவாதத்தைச் சந்தித்து வருகிறது. தீய நோக்கம் கொண்ட அரசியல் கட்சிகள், அடிப்படைவாத குழுக்கள், வெறுப்பை உருவாக்கும் வதந்திகளை பல்வேறு சமுதாயத்தினரிடையே பரப்பி வருகின்றனர். இத்தகைய மத வெறுப்பு கட்டுக்கதைகளால் சமூகங்களுக்கு இடையே மோதல்கள் உருவாக்குகின்றன. இதனால் சிறு பான்மையினரே அதிகம் பாதிப்பு அடைவதுடன் தங்களின் வாழ்வாதாரத்தையும் சொத்துக்களையும் இழக்கின்றனர்.

சாதி மற்றும் பால் பாகுபாடு

சாதிய மோதல்கள் சாதிய பாகுபாடுகள் தொடர்ச்சியாக தேசக் கட்டமைப்பிற்கு சவாலாக உள்ளன. தீண்டாமைக்கு எதிராக கடுமையான சட்டங்கள் இருந்தும் அது இன்றும் தொடர்கின்றது. கலப்பு திருமணம் செய்து கொள்வோர் ஆணவப் படுகொலைகளுக்கு உள்ளாகின்றனர்.

நடைமுறையில் பெண்கள் ஆண்களுக்கு நிகராக நடத்தப்படுவதில்லை. அரசியலில் அவர்களின் பிரதிநிதித்துவம் மிகவும் தாழ்ந்த நிலையில் உள்ளது. பெண்களுக்கு எதிரான வன்செயல்கள் அதிகரித்துள்ளது. சட்டமன்றங்களிலும், நாடாளுமன்றத்திலும் பெண்களுக்கு 33 சதவீத இடஒதுக்கீடு இன்னும் நடைமுறைப்படுத்தப்பட வில்லை.

அனைவரையும் உள்ளடக்கிய வளர்ச்சிக் கொள்கையை நடைமுறைப்படுத்துவது பெரும் சவாலாக உள்ளன. வளர்ச்சி என்பது அய்யத்துக்கு இடமில்லாமல் வறுமையைக் குறைத்து வாழ்க்கை நிலையை மேம்படுத்தியுள்ளது என்பது உண்மைதான். இருப்பினும், பலன்கள் ஏழை மக்களிடம் சென்றடைவதைகாட்டிலும் நடுத்தர மற்றும் பணக்கார பகுதி மக்களிடம் தான் அதிகமாகச் சென்றடைகின்றன. தகவல் தொடர்புத் துறை, வங்கிகள், பங்கு சந்தை, விமான போக்குவரத்து, வணிகம் மற்றும் தொழில் கொள்கை ஆகிய துறைகளில் செய்யப்படுகின்ற சீர்திருத்தங்கள், அளவுக்கு வேளாண்மை மற்றும் மனித மேம்பாட்டிற்குச் செல்லவில்லை. மூலவளங்கள் திரட்சியும், அறிவுப்பெருக்கமும் கொண்டு இந்திய தொழில்மயமாக்கல் தொடரும் அதே நிலையில் 250 மில்லியன் மக்கள் நாளொன்றுக்கு ஒரு டாலருக்கும் கீழ் வருமானம் உள்ள நிலையில் வாழ்கின்றனர்.

இதே நிலையில் தொடருமானால் இந்தியாவில் வறுமை, கல்லாமை, சரிவிகித உணவின்மை ஆகியவற்றை ஒழிப்பதற்கு மிகநீண்ட காலமாகும். மேலும் மனித

மேம்பாட்டுக் கூறுகளான கல்வி மற்றும் பொது சுகாதாரம் போன்ற துறைகளின் வளர்ச்சி மேலும் காலதாமதமாகும்.

மேலே விளக்கப்பட்டுள்ள சமூக, பொருளாதார மற்றும் அரசியல் சவால்களே தேச கட்டமைப்பின் பெரும் சவாலாக நீடிக்கின்றன.

செயல்பாடு

வளர்ச்சித் திட்டங்கள்

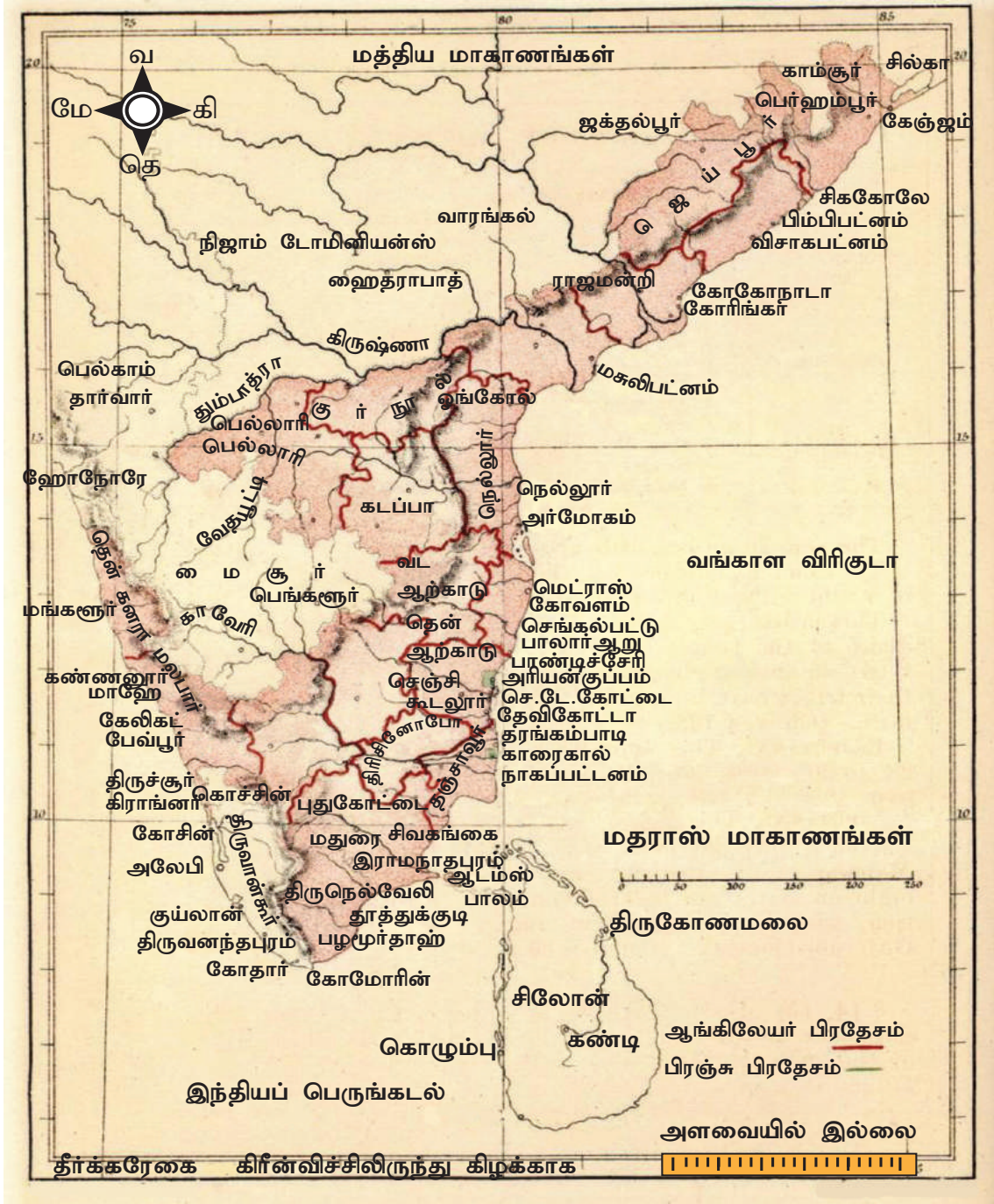
அரசு மேற்கொள்ளும் வளர்ச்சித் திட்டங்கள் நான்கினைப் பட்டியிலிடுக. அதில் இரண்டு ஊரகப் பகுதிகளுக்கும், இரண்டு நகரப்பகுதிகளுக்கும் பொருந்த வேண்டும்.

7.5 தமிழ்நாடு மாநிலம்

உருவாக்கப்படுதல்

1802-ஆம் ஆண்டு வெல்லெஸ்ஸி பிரபு சென்னை மாகாணத்தை உருவாக்கினார். 18-ஆம் நூற்றாண்டு இரண்டாவது பகுதி வரை தென்னிந்தியாவை பல்வேறு சிற்றரசர்கள் ஆட்சி செய்து வந்தனர். பிரிட்டிஷாரின் தென்னிந்தியப் படையெடுப்பின் விளைவாக இவைகள் ஒன்றிணைக்கப்பட்டன. பிரிட்டிஷ இந்தியாவின் கீழ் ஒரு நிர்வாக அமைப்பாக சென்னை மாகாணம் இருந்தது.

இந்த நிர்வாக அமைப்பு இன்றைய தமிழகம், ஆந்திர பிரதேசம், ஒரிசாவில் சில பகுதிகள், கேரளா, கர்நாடகா மற்றும் லட்சத் தீவு ஆகிய பகுதிகளைக் கொண்டிருந்தது. விடுதலைக்கு பிறகு சென்னை மாகாணம் சென்னை மாநிலமாக மாறியது. நவம்பர் 1, 1956-ஆம் ஆண்டு இயற்றப்பட்ட மொழிவாரி மாநில அமைப்பு நடவடிக்கைக்கு பின்பு தமிழர்களுக்கான தனி மாநிலமாக சென்னை மாநிலம் உருவாக்கப்பட்டது. நீண்ட போராட்டத்திற்கு பிறகு இதன் பெயர்தமிழ்நாடு என்று பெயர் மாற்றம் செய்யப்பட்டது.

மொழி அடிப்படை தேசியவாதம் உருவாக்கம்

20-ம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் தேசிய உணர்வு வளர்ந்து வரும் போதே நாட்டின் பல பகுதிகளில், மாநில மொழிகள் பத்திரிகைகள் மற்றும் வட்டார அடிப்படையிலான அரசியல் இயக்கங்கள் மூலம் வட்டார விழிப்புணர்வு வளரத் தொடங்கியது. தேசிய இயக்கத்தில் முன்னணியில் இருந்த இந்திய தேசிய காங்கிரசு உருவாக்கிய 'தேசியம்' என்று

கருதுகோள் பல பிரச்சனைகளை எதிர்கொண்டது. இந்தி மொழிக்கு முன்னுரிமை வழங்கியது முக்கியப் பிரச்சனையானது 20-ஆம் நூற்றாண்டின் இரண்டாவது பத்தாண்டுகளில் தமிழ்மொழி துணை தேசியவாதம் வளர்வதற்கு இது காரணமானது. காங்கிரசின் சாதிய கண்ணோட்டம் காரணமாக சாதிப்பிரிவினை, மொழிவாரி தேசியவாதம், வர்க்க போராட்டம் ஆகியவற்றை உள்ளடக்கிய, பிராமண அல்லாதோர் இயக்கம் தொடங்கியது.

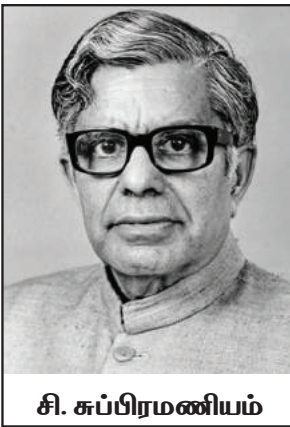

தீர்மானத்தினை சேலத்தில் நடைபெற்ற மாநாட்டில் நிறைவேற்றினார். தமிழர் வாழ்வினை மேம்படுத்துவதற்காக இதைச் செய்வதாகக் கூறினார். பொதுமக்கள் பெரும் அளவில் திரண்டது மற்றும் தொண்டர்களின் போர்க்குணம் இரண்டுக்குமாக சேலம் மாநாடு புகழப்பட்டது.

திராவிட நாடு என்பது, சுய ஆட்சியும் அதிக அதிகாரங்களும், சுதந்திர இறையாண்மை உரிமையும் கொண்ட, மொழி அடிப்படையில் நான்கு அலகுகளை மாநில உரிமைகளுடனும் சுயாட்சியுடனும் கொண்ட கூட்டாட்சி குடியரசாக திராவிட நாடாகத் திகழும் என்று கூறப்பட்டது. இருந்தபோதிலும் திராவிட நாடு கோரிக்கை தமிழ் மொழி பேசுவோர் அல்லாத மக்களின் ஆதரவினைப் பெறவில்லை.

தட்சிண பிரதேசம் எனும் மாநிலக்கொள்கை

திராவிட கருத்தாக்கத்துக்கு எதிர்நிலையில் இருந்த தென்னந்தியாவைக் களமாகக் கொண்டு ஒரு புதிய அரசியல்

நிலைக்கருத்தினை இராஜாஜி உருவாக்கினார். தட்சிண பிரதேசம் என்பது அதன் பெயர். இது தமிழ்நாடு மற்றும் கேரளாவை உள்ளடக்கியதாகும். சி.சுப்பிரமணியம், பக்தவத்சலம் போன்ற தனது சீடர்கள் மூலம் இக்கருத்தினைப் பரப்பினார். ராஜாஜியின் இந்த அரசியல் கருத்தினை பெரும்பாலான தென்னிந்திய அரசியல் கட்சியினர் எதிர்த்தனர்.

புரட்சிகர சோசலிச கட்சியை சார்ந்த பூங்கண்டன், கொச்சின் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியை அச்சுதமேனன், திருவிதாங்கூர் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியை சார்ந்த ஏ.கே.கோபாலன் ஆகியோர் "தட்சிண பிரதேச" கோரிக்கையை கடுமையாக எதிர்த்தனர். விடுதலை பத்திரிகையில் பெரியார் இது குறித்து தலையங்கம் எழுதினார். அனைத்து தமிழர்களும் தட்சிண பிரதேச அமைப்பை எதிர்த்து முதலமைச்சருக்கு தந்தி அனுப்புங்கள் என்று அறைகூவல் விடுத்தார். இதற்கிடையே கர்நாடகாவும் எதிர்த்தது. குறிப்பாக கர்நாடகா மக்கள் கட்சியை சார்ந்த சர்தார் சரனா கவுடா இதனை எதிர்த்தார். இருந்தபோதிலும் 1956-ல் அமிர்தசரசில் நடைபெற்ற காங்கிரஸ்

மாநாட்டில் இராஜாஜியும் அவரது ஆதரவாளர்களும் "தட்சிண பிரதேசம்" குறித்து பேசினர். ஆனால் அப்போதைய தமிழக முதல்வர் காமராஜர் அந்த மாநாட்டிலேயே இக்கருத்தினை கடுமையாக எதிர்த்தார். தமிழ்நாட்டிலும் தாம் கலந்து கொண்ட அனைத்து பொதுக் கூட்டங்களிலும் தட்சிண பிரதேச கருத்தினை எதிர்த்து முழங்கினார். இது தமிழ் மக்களிடையே பெரும் எழுச்சியை உருவாக்கியது. இக்கருத்திற்கு எதிராக போராடவும் தயாரானார். மக்களும் தட்சிண பிரதேசம் உருவாவதற்கு எதிராகப் போராடத் தயாராகினர்.

விடுதலைக்கு பின்பு மொழிவாரி மாநிலங்கள் மறுசீரமைப்பு

விடுதலைக்கு முன்பே பிரிட்டிஷாரின் ஆட்சிக் காலத்திலேயே மொழிவாரி மாநிலங்கள் அமைக்கும் கோரிக்கைகள் எழுந்தன. விடுதலைக்கு பின்பு முதல் பத்தாண்டுகளில் (1947-1956) தேச கட்டமைப்பு குறித்து இரண்டு விதமான கொள்கை வழிகாட்டுதல்கள் உருவாக்கப்பட்டன. ஒன்று அலுவல் மொழி பற்றியது. மற்றொன்று மாநிலங்கள் மறு சீரமைப்பு பற்றியது. அதாவது கூட்டாட்சி மறு கட்டமைப்பு. தேச கட்டுமானம் மற்றும் ஒருங்கிணைப்பு முயற்சியில் மொழி அடைப்படையில் மாநிலங்களை மறுசீரமைப்பு செய்வது விடுதலைக்கு பின் முதல் பணியாக ஆனது.

இருநூறு ஆண்டுகால பிரிட்டிஷ் ஆட்சியில், 1947-க்கு முன்பு மாகாணங்களில் எல்லைகள் சரிவர நிர்ணயிக்கவில்லை. மொழி மற்றும் பண்பாட்டுக்குக் கவனம் செலுத்தப்படாததால் மாகாணங்கள் பலமொழிகள் பேசக் கூடியதாகவும், பல பண்பாடுகளை உள்ளடக்கியதாகவும் இருந்தன.

மொழி என்பது மக்களின் பண்பாடு மரபுகள் ஆகியவற்றோடு நெருங்கிய தொடர்புடையது. மட்டுமல்லாமல் பெருமளவிலான கல்வி வளர்ச்சி மற்றும்

அதிகளவிலான எழுத்தறிவித்தல் தாய்மொழி கல்வி மூலம் மட்டுமே நிகழ்ந்தன. அதிக மக்கள் பேசும் மொழி அடிப்படையில் மாநிலம் அமைக்கப்பட்டு, அரசியல் மற்றும் ஆட்சித்துறை அல்லது நீதித்துறை செயல்பாடுகள் மேற்கொள்ளப்படும்போது மட்டுமே மக்களாட்சி உண்மையிலேயே அடித்தட்டு மக்களுக்கானதாக இருக்கும்.

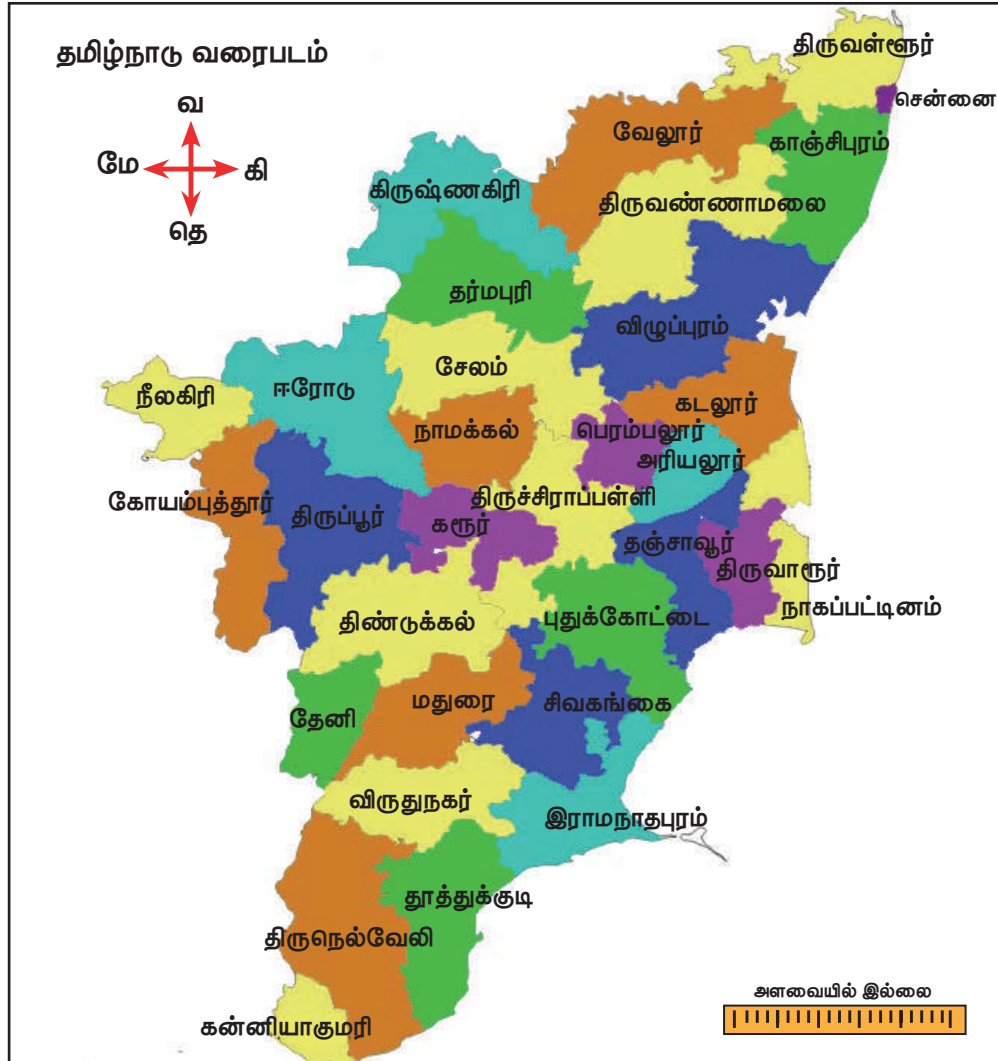
தமிழ்நாடு மாநிலம் உருவாக்கம்

தமிழ்நாடு மாநிலம் அமைக்கப்பட்டது முக்கியமாக அப்போதைய அரசியல் நிகழ்ச்சி போக்கும் மொழிவழி அடிப்படையில் அமைந்த மறுசீரமைப்பும் ஆகும். சென்னை மாநிலத்தின் சமூக-பொருளாதார அரசியல் நிகழ்வு போக்கு மற்றும் அதன் வளர்ச்சி என்பது மொழி இயக்கத்தோடு நெருங்கிய தொடர்புடையது. தமிழ் மொழியின் பெருமை மற்றும் அதன் தொன்மை தமிழ் அறிஞர்களாலும் தமிழ் மக்களாலும் போற்றப்பட்டது. சுதந்திர இந்தியாவில் அவர்கள் ஒன்றிணைய ஏதுவானது. மாநில மறுசீரமைப்பு ஆணையம் தனது இறுதி அறிக்கையை 1955-ஆம் ஆண்டு சமர்ப்பித்தது. அதில் சென்னை, மைசூர் மற்றும் கேரளா மாநிலங்கள் அமைய பரிந்துரை செய்தது. புதிய சென்னை மாநிலம் நவம்பர் 1, 1956-ல் உருவாக்கப்பட்டது.

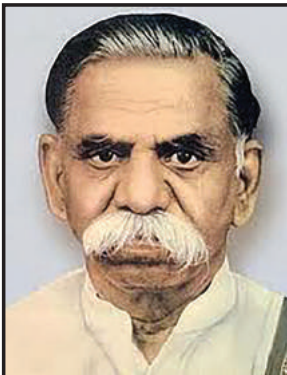
ஆனால் மறு சீரமைப்பு ஆணையம் இதை ஏற்கவில்லை. பொதுவாக, ஒரு பகுதி வட்டத்தில் எந்த மொழி பேசுபவர்கள் அதிக விழுக்காட்டில் வாழ்கிறார்களோ அந்த மொழி மாநிலத்துடன் அப்பகுதி இணைக்கப்பட வேண்டும் என்பதை ஆணையம் ஏற்றுக்கொண்டுள்ளது. ஆனால், தேவிகுளம் உள்ளிட்ட நான்கு வட்டங்களைப் பொறுத்து வேறு அளவீட்டினைப் பயன்படுத்தியது. நிலப்பரப்பு காரணம் காட்டி அவை திருவிதாங்கூருடனே நீடித்தல் என அறிவித்தது. ஆனால் திருவிதாங்கூர் பகுதியில் தமிழ்மொழி பேசுவோர் சதவீத அடிப்படையில் நான்கு வட்டங்களான அகஸ்தீஸ்வரம், தோவாளை, கல்குளம் மற்றும் விளவங்கோடு சென்னை மாநிலத்தோடு சேர்க்க

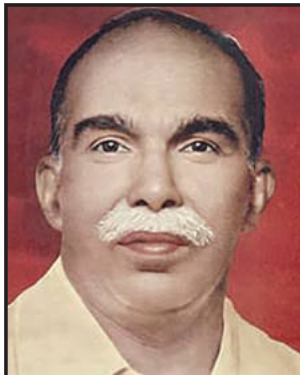
பிரதிநிதிகள் தமிழர்களாக இருந்தபோதிலும் புவியியல் காரணங்களுக்காக திருவிதாங்கூர் பகுதிகள் கொச்சின் மாநிலத்தோடு இணைக்கப்பட்டு விட்டன.

தமிழ்நாடு என பெயர் மாற்றப் போராட்டம்

மா. பொ. சிவஞானம்

ஜீவானந்தம்

தமிழர்களுக்கென தனிமாநிலம்
அமைந்த பிறகும் அவர்கள் முழுவதுமாக

திருப்தி அடையவில்லை. அவர்கள் தங்கள் மாநிலத்திற்கு சென்னை மாநிலம் என்றிருக்கும் பெயரை "தமிழ்நாடு" என்று மாற்ற விரும்பினர். இந்த பெயர் மாற்றத்திற்கான போராட்டம் பத்தாண்டுகளாக நடைபெற்றது. மாநில மறுசீரமைப்பு ஆணையம் இந்த பெயர் மாற்றத்திற்கு பரிந்துரைக்கவில்லை. மா.பொ.சி (மா.பொ.சிவஞானம்) அவர்கள் இடைவிடாத முயற்சியின் விளைவாக அனைத்து கட்சிகளின் மாநாடு ஜனவரி 27, 1956 அன்று ஒரு பொது வேலை நிறுத்தத்திற்கு அறைகூவல் விடுத்தது. ஏராளமான ஆர்ப்பாட்டங்கள் முற்றுகை போராட்டங்கள் சென்னை மாநிலத்தில்

நடத்தப்பட்டன. மகாத்மா காந்தியின் சீடரும், சுதந்திர போராட்ட வீரருமான விருதுநகர் சங்கரலிங்கனார் இந்த பெயர் மாற்றக் கோரிக்கைக்காகசாகும் உண்ணாநோன்பினை ஜூலை 27, 1956 அன்று ஆரம்பித்தார் அக்டோபர் 13, 1956 அன்று 76-வது நாள் காலமானார். சங்கரலிங்கனாரின் தியாகம் சென்னை மாநிலத்தின் பல பகுதிகளில் பெரும் எழுச்சியை உருவாக்கியது. கல்லூரி மாணவர்கள், தொழிலாளர்கள், பெண்கள் மற்றும் பல்வேறு அமைப்பினர் வெளிப்படையாக இந்த எழுச்சி இயக்கங்களில் பங்கு பெற்றனர். இது சென்னை மாநில அரசியலில் மிகப் பெரிய தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது. இதனால் காங்கிரசு கட்சி மக்களிடம் செல்வாக்கினை இழந்தது. இறுதியில் 1967-ஆம் ஆண்டு பொதுத் தேர்தலில் தோல்வியை தழுவினது. திராவிட முன்னேற்ற கழகம் (தி.மு.க) அரசியல் அதிகாரத்தை கைப்பற்றியது, சென்னை மாநிலத்திற்கு தமிழ்நாடு என்று பெயர் சூட்டியது.

செயல்பாடு

தமிழ்நாடு உருவாக்கத்திற்காக தமிழ்நாட்டின் உள்பகுதியில் நடந்த பல்வேறு இயக்கங்களை ஆராய்க. பாடத்தில் குறிப்பிட்டதை தவிர, நடந்தேறிய வேறு பல எதிர்ப்பு இயக்கங்கள், ஊர்வலங்கள் யாவை?

பன்முக கலாச்சாரம், வேற்றுமை மற்றும் தேசக் கட்டமைப்பு செயல்பாடுகள்

புதிய இந்திய தேசம், முதல் சுதந்திரப் போருக்கு பிறகான காலனி ஆட்சியில் எழுந்த தேசிய எழுச்சி இயக்கத்தின் மூலம் உருவாகியது. இந்த தேசிய இயக்கமானது கடந்து வந்த பாதைகளின் ஊக்கத்தினாலும், சுதந்திரம், மக்களாட்சி மற்றும் கூட்டாட்சி கருத்துக்களின் அடிப்படையிலும் அமைந்தது. மன்னராட்சி காலமும், மத ஆட்சியும் மறைந்துவிட்டது. சுதந்திரம், மக்களாட்சி. மக்களின் விருப்பம், உரிமைகள், அவர்களின் மொழி மற்றும் கலாச்சார அடையாளங்கள்

மற்றும் அவர்களின் பொருளாதார மேம்பாடு ஆகியன தேச கட்டமைப்புக்கு அடிப்படைகளாகக் கொள்ளப்பட்டன. மாபெரும் தேச கட்டமைப்பாளர்களான மகாத்மா காந்தியும், ஜவஹர்லால் நேருவும் மதவாத கலாச்சார தேசியவாதம் (இந்து தேசியவாதம் அல்லது முஸ்லிம் தேசியவாதம் இரு நாடுகள் கொள்கை) இரண்டுக்கும் எதிராக இருந்தனர். பன்மைச் சமூக அமைப்பை ஏற்றுக்கொண்டனர். ஆகவே அவர்கள் மக்களாட்சி, தாராளவாத கூட்டாட்சி இந்தியாவிற்காக வாதிட்டனர். ஆனால் பல அறிஞர்கள், இந்தியாவில் மாநிலங்களுக்கு போதிய நிதி மற்றும் அரசியல் அதிகாரங்கள் அளிக்கப்படவில்லை என்று சுட்டிக்காட்டுகின்றனர். அதிகார குவியல், ஒரே தேசிய அலுவல் மொழியாக இந்தியை ஏற்றுக் கொண்டு ஆங்கிலத்தை நீக்கியது, மாநிலங்களின் கலாச்சார மற்றும் மொழி அடையாளங்களை சிதைப்பதாக அமைந்தது. ஜவஹர்லால் நேரு இந்த ஆபத்தை உணர்ந்த காரணத்தினால் இந்தி பேசாத மாநிலங்கள் விரும்புகின்ற வரை இந்தி திணிப்பு இருக்காது. அதுவரை ஆங்கிலமே இணைப்பு மொழியாக இருக்கும் என்ற உறுதிமொழியினை வழங்கினார்.

அருஞ்சொற்பொருள்

❖ **பிரிட்டிஷ் காமன்வெல்த்:** ஐக்கிய பேரரசு (பிரிட்டன்) தலைமையிலான கூட்டமைப்பு பெரும்பாலும் இக்கூட்டமைப்பின் உறுப்பு நாடுகள் முன்னாள் பிரிட்டிஷ் காலனிய நாடுகளாகும். விடுதலை பெற்ற பின்பு பிரிட்டனின் தலைமையில் ஒருங்கிணைந்து செயல்படுகின்றன.

❖ **பண்பாடு ஒரினம்:** ஒருமுக தன்மை வாய்ந்த சமுதாயம் தங்களுடைய பழக்கவழக்கங்களில் ஒன்றுக்கொன்று தொடர்பில் அமைந்து அதனை அரசின் மூலம் நிலைப்படுத்தன்மை ஏற்படுத்துவது. கலாச்சாரத் துறையில் வேறுபாடுகள் நீங்கியதாக இருக்கும் நிலை.

❖ **அரசியல் நிர்ணயசபை:** அரசமைப்பு வரையப்பட்டு பின்பு மக்கள் பிரதிநிதிகளால்

விவாதிக்கப்பட்டு, பெரும்பான்மை கருத்துக்களால் இறுதி செய்யப்பட்ட மன்றமாகும். புதிய அரசாங்கத்தின் அடிப்படை கோட்பாடுகளை நிர்ணயம் செய்யப்பட்ட இடமாகும்.

❖ **டொமினியன்:** பிரிட்டிஷ் காமன்வெல்த் அமைப்பின் கீழ் சுய ஆட்சி உரிமை பெற்ற நாடு.

❖ **திராவிடர் கழகம்:** இது ஒரு பகுத்தறிவுவாத அமைப்பாகும். தமிழர் வாழ்வு நிலை உயர்த்துவதற்காக குரல் கொடுத்து அவர்களை சுயமரியாதை உள்ள மனிதர்களாக திகழ வைப்பதை நோக்கமாக கொண்ட இயக்கம்.

❖ **பொதுச்சபை:** பிரிட்டன் நாடாளுமன்றத்தின் கீழ்வையாகும். இந்த அவை உறுப்பினர்கள் நேரடியாக மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகின்றனர். இவர்கள் நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்களாவர்.

❖ **மாநிலங்களுக்கு இடையேயான குழு:** மாநிலங்களுக்கிடையே ஒத்துழைப்பையும், ஒருங்கிணைப்பையும் மேம்படுத்தி மத்திய அரசாங்கத்துடன் இணக்கமான போக்கினை பேணும் குழு.

❖ **மன்னராட்சி:** அரசாங்கம் அரசு அல்லது அரசு பேரரசினை ஆள்வதாகும். அரசியல் சட்ட ரீதியாக அமைந்த மன்னராட்சி அதிகாரங்கள் மட்டுப்படுத்தப்பட்டிருக்கும். அதே சமயத்தில் முழுமையான மன்னர் ஆட்சி நடைபெறும் நாட்டில் மன்னருக்கு அதிகாரங்கள் வரம்பற்றதாக இருக்கும்.

❖ **ராஜதானி:** பிரிட்டிஷ் காலனி ஆட்சியின் போது இருந்த பெரும் நிர்வாகப் பகுதி இப்பகுதி கவர்னர்-ஜெனரல் என்ற பொறுப்பாளரால் ஆளப்பட்டது. பிரிட்டிஷ் ஆட்சியின் போது இந்தியாவில் பம்பாய், கல்கத்தா மற்றும் சென்னை ஆகிய மூன்று ராஜதானி இருந்தன.

❖ **சுதேச அரசுகள்:** சுதேச அரசுகள் உள்ளூர் அரசு என்றும் அழைக்கப்படுகின்றது. சிறு சிறு பகுதிகளாக ஆட்சி செய்யப்பட்டது. இந்தியாவில் பிரிட்டிஷ் ஆட்சியின் போது இத்தகைய சிற்றரசர்களால் ஆளப்பட்ட

சுதேச அரசுகள் காலனி ஆட்சியாளர்களுடன் இணக்கமான போக்கினை கடைபிடித்தனர்.

❖ **மாகாணங்கள்:** பிரசிடென்சியை காட்டிலும் சிறிய நிர்வாக அமைப்புகள். இம்மாகாணங்கள் பிரிட்டனின் காலனி ஆட்சியின் கீழ் கட்டுப்பாட்டிருந்தன.

❖ **வட்டம்:** சில தெற்காசிய நாடுகளில் உள்ள நிர்வாக அளவிலான ஒரு பகுதி. மாவட்டத்தின் கீழ் உள்ள நிர்வாக வடிவம் ஆகும்.

❖ **மத்திய நிதி நிலை அறிக்கை:** இதனை வருடாந்திர நிதி நிலை அறிக்கை என்றும் கூறுவர். மத்திய அரசாங்கத்தின் நிதி ஆண்டின் கணக்கு அல்லது மதிப்பீடு குறித்த அறிக்கையாகும். மத்திய அரசாங்கத்தின் ஒரு வருடத்திய (நிதி ஆண்டு) நிதி நிலை பற்றிய விரிவான அறிக்கையாகும். நிதி ஆண்டானது ஒவ்வொரு ஆண்டு ஏப்ரல் முதல் நாள் ஆரம்பித்து அடுத்தாண்டு மார்ச் 31 அன்று முடிவடையும். இது இரண்டு வகையிலான அறிக்கை என வகைப்படுத்தப்படுகின்றது. ஒன்று வருவாய் நிதிநிலை அறிக்கை மற்றும் மூலதான நிதிநிலை அறிக்கை.

❖ **ஒன்றிய ஆளுகைக்குட்பட்ட பகுதிகள்:** மத்திய அரசின் நேரடி கட்டுப்பாட்டில் உள்ள நிர்வாக அமைப்புகளாகும். மாநிலங்கள் மறுசீரமைப்பு நடவடிக்கையின் போது சில நிர்வாக அமைப்புகள் பலம் குறைந்து, பொருளாதார ரீதியாக நிலையற்ற தன்மையிலும் இருந்தன. இவைகள் பூகோள ரீதியாக சிறிய அளவில் இருந்தன. இவைகள் பிரெஞ்சு மற்றும் போர்ச்சுகீசிய காலனி ஆட்சிக்கு உட்பட்ட பகுதிகளாக இருந்து பின்பு விடுதலை அடைந்த நிலப்பகுதிகளாகும்.

❖ **வைஸ்ராய்:** காலனிய ஆட்சியின்போது குறிப்பாக 1858-ஆம் ஆண்டிலிருந்து பிரிட்டன் பேரரசின் பிரதிநிதியாக இந்தியாவில் ஆட்சி செய்தவர். கவர்னர் ஜெனரல் என்ற பதவி வைசிராய் என்று பெயர் மாற்றம் செய்யப்பட்டது.

I. சரியான பதிலைத் தேர்வு செய்யவும்

1. காலனிய ஆட்சிக் காலத்தில் 21 குண்டுகள் முழங்கும் மரியாதை எத்தகைய சுதேச அரசுகளுக்கு வழங்கப்பட்டது?
 - அ. வலிமையான படை உள்ள சுதேச அரசுகள்
 - ஆ. பெரிய அளவிலான சுதேச அரசுகளின் மன்னர் வம்சம் சார்ந்தவர்
 - இ. பிரிட்டிஷ் கிழக்கிந்திய கம்பெனியோடு நெருங்கிய உறவு வைத்திருந்த சுதேச அரசுகள்
2. இந்திய விடுதலைக்கான போராட்டம் என்ற நூலின் ஆசிரியர் யார்?
 - அ. ஹிராதனாத் குன்ஸ்ரா
 - ஆ. பேரா.பிபன் சந்திரா
 - இ. பட்டாபி சீதாராமையா
3. மாநில மறுசீரமைப்புச் சட்டம் 1956 இன் படி கீழ்க்கண்ட மாநிலங்களில் எவை மறுசீரமைக்கப்பட்டன?
 - அ. ஆந்திர பிரதேசம், பஞ்சாப், மணிப்பூர், திரிபுரா
 - ஆ. ஆந்திர பிரதேசம், மேற்கு வங்காளம், மத்தியப் பிரதேசம், பீகார்
 - இ. ஆந்திர பிரதேசம், இலட்சத்தீவுகள், ஒடிசா, மேற்கு வங்காளம்
 - ஈ. ஆந்திர பிரதேசம், திரிபுரா, மேற்கு வங்காளம், சென்னை
4. நிலம் கையகப்படுத்துதல் (நில ஆர்ஜிதம்) எவ்வாறு செயல்படுத்தப்படுகின்றது? எவ்வாறு இழப்பீடு அளிக்கப்படுகின்றது?
 - அ. பிரிவு அ
 1. உள்ளூர் மக்களின் ஒப்புதல் பெற்று
 2. நல்லத் திட்டங்களுடன் இழப்பீடு அளித்து
 - ஆ. பிரிவு ஆ
 1. அரசாங்கத்திடம் அங்கீகாரம் பெற்று
 2. புலம்பெயரும் பழங்குடி மக்களுக்கு இழப்பீடு அளித்து
 - இ. பிரிவு இ
 1. அரசாங்கத்திடம் தொழிற்சாலை அமைப்பதற்கான ஒப்புதல் பெறப்பட்டு
 2. தொழிற்சாலை அமைக்க நிலம் கொடுத்த அரசுக்கு இழப்பீடு அளித்து
5. பெரியார் ஈ.வெ.ராமசாமியின் சுயமரியாதை இயக்கம் கீழ்க்கண்டவைகளில் எதனைத் தூண்டியது?
 - அ. தமிழ்நாடு மாநில அமைப்பு
 - ஆ. சென்னை மாகாண ஒழிப்பு
 - இ. தமிழ் தேசியவாத விழிப்புணர்வை எழுப்பியது

6. மாநில அரசாங்கங்கள் அன்னிய அல்லது தனியார் முதலீட்டை நாட வேண்டிய காரணங்கள் யாவை? ஒன்றுக்கும் மேற்பட்ட காரணங்களை ஆராய்க.

- அ. தனியார் பெருமளவிலான முதலீடு செய்பவர்
- ஆ. மாநிலங்களுக்கு நிதி ஒதுக்கீடு செய்வதில் மத்திய அரசு பாகுபாடுகாட்டுதல்.
- இ. அதிகரிக்கும் வேலைவாய்ப்பின்மை
- ஈ. மேற்கண்ட அனைத்தும்
- உ. மேற்கண்ட எதுவும் இல்லை

7. மாபெரும் எதிர்ப்பு இயக்கம் மற்றும் வன்முறை சம்பவங்களுக்கு பிறகு 1956இல் ஜவகர்லால் நேரு மொழி அடிப்படையில் ஆந்திரப் பிரதேசம் தனி மாநிலமாக அறிவிக்க நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டார் அந்த நிகழ்வு எது?

- அ. இந்தியாவின் கோரிக்கையை ஹைதராபாத் நிஜாம் ஏற்றுக் கொள்ள மறுத்தார்.
- ஆ. பொட்டி ஸ்ரீராமலு சாகும் வரை உண்ணாவிரதம் இருந்து மறைந்தார்.
- இ. விசால ஆந்திரா போராட்டம்

8. 1950ஆம் ஆண்டு எத்தனை மொழிகள் அங்கீகரிக்கப்பட்டது.

- அ. 26
- ஆ. 22
- இ. 12

9. ஜோத்பூர் இந்தியாவிலோ அல்லது பாகிஸ்தானிலோ இணைவதற்கு மகாராஜா ஹன்வந்த் சிங்கிற்கு அளிக்கப்பட்ட சலுகைகள் யாவை (ஏதேனும் இரண்டு விடைகள் தருக)

அ. சர்தார் வல்லபாய் பட்டேல்

- 1. கராச்சி துறைமுகத்தை பயன்படுத்துதல்
- 2. ஜோத்பூருக்கும் கத்தியவாருக்கும் ரயில் போக்குவரத்து அமைத்தல்

ஆ. முகமது அலி ஜின்னா

- 1. ஆயுதங்கள் தயாரித்துக் கொள்வது
- 2. பஞ்சத்தின் போது விவசாயிகளுக்கு உணவு தானியங்கள் வழங்குவது

இ. சர்தார் வல்லபாய் பட்டேல்

- 1. ஆயுதங்களை இறக்குமதி செய்து கொள்ள அனுமதி
- 2. பஞ்ச காலத்தின் போது விவசாயிகளுக்கு உணவு தானியங்கள் வழங்குவது

ஈ. முகமது அலி ஜின்னா

- 1. கராச்சி துறைமுகத்தை பயன்படுத்திக் கொள்வது
- 2. ஆயுதங்கள் உற்பத்தி செய்து கொள்வது மற்றும் இறக்குமதி செய்து கொள்வது

II. பின்வரும் கேள்விகளுக்கு மிக சுருக்கமாக பதிலளிக்கவும்

- 1. குண்டு முழங்கும் மரியாதை முறை எதைக் குறிப்பிடுகிறது?
- 2. ராஜதானி மற்றும் மாகாணங்கள் என்றால் என்ன?
- 3. பூமிதான இயக்கத்தின் நோக்கங்களை குறிப்பிடுக
- 4. முன்னாள் சென்னை மாகாணத்தில் இருந்து உருவான மாநிலங்கள் யாவை

5. விடுதலைக்குப் பிறகு இந்தியாவுடன் இணைய மறுத்த சுதேச ஆட்சியாளர்களையும் அவர்களின் சுதேச அரசுகளையும் பட்டியலிடுக.

III. கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு சுருக்கமாக பதில் எழுதவும்.

1. தேசம் மற்றும் அரசு இவற்றிற்கிடையே உள்ள வேறுபாடுகளைக் கூறுக.
2. மதக் கலவரங்கள் ஏற்படுவதற்கான காரணங்களை வெளிப்படுத்துக.
3. மொழிவாரி மாநிலங்கள் கோரிக்கையை தர் ஆணையம் எவ்வாறு எதிர்கொண்டது?
4. முதல் மொழி வாரி மாநிலம் அறிவித்ததற்கு ஜவஹர்லால் நேருவுக்கு ஏற்பட்ட அழுத்தம் யாது.
5. சுதேச அரசுகள் இணைவதற்கு வி.பி.மேனனின் பங்களிப்பு யாது?

IV. கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விரிவான பதில்களை எழுதவும்.

1. மொழிவழி மாநிலங்கள் அமைவதில் வட்டார அரசியல் கட்சிகள் உருவாக்கம் குறித்து விவாதிக்கவும்
2. மொழிவழி மாநிலங்கள் மறுசீரமைப்பிற்கு பசல் அலி ஆணையத்தின் பங்கு பற்றி விவரிக்கவும்.
3. தேச கட்டமைப்பு உருவாக்குவதில் எதிர்கொண்ட முக்கிய ஐந்து சவால்களை கூறுக.
4. நிலம் கையகப்படுத்துதல் செய்வதற்கு அரசியலமைப்பு சட்ட தொடர்பு பற்றி விளக்குக.
5. தமிழர் அடையாளங்களை வடிவமைப்பதில் சுயமரியாதை இயக்கத்தின் பங்களிப்பு யாது?

மேற்கோள் நூல்கள்

- ❖ Raghavan, G. N. S. *Introducing India*. Indian Council for Cultural Relations, 1983.
- ❖ Pal, Sanchari. "The Making of A Nation: How Sardar Patel Integrated 562 Princely States." *The Better India*, 16 Dec. 2017
- ❖ *Reorganisation of States The Approach and Arrangements*. The Economic Weekly, 15 Oct. 1955,
- ❖ Premkumar, Heigrujam. "Tag: Reorganisation of States in India." *HEIGNOTES*,
- ❖ *Reorganisation, Then and Now*
- ❖ "The State, Economic Growth, and Development in India." *Taylor & Francis*,
- ❖ Chandra, Bipan. Mukherjee Mridula & Mukherjee, Aditya, *India After Independence 1947- 2000*, Penguin Books, New Delhi, 1999.
- ❖ Karashima, Noboru(Ed)., *A concise history of South India; Issues and interpretations*, Oxford, New Delhi, 2014.
- ❖ Rajayyan.K., *History of Tamil Nadu: Past to Present*, Ratna Publications, Kanjiramkulam, 1995

வலைத்தள இணைப்புகள்

- ❖ www.thebetterindia.com/124500/sardar-patel-vp-menon-integration-princely-states-india-independence/
- ❖ <http://citeseerx.ist.psu.edu/viewdoc/download?doi=10.1.1.891.3691&rep=rep1&type=pdf>
- ❖ selfstudyhistory.com/2015/01/30/the-linguistic-reorganisation-of-states/
- ❖ www.epw.in/system/files/pdf/1955_7/42/reorganisation_of_statesthe_approach_and_arrangements.pdf.
- ❖ heignotes.com/tag/reorganisation-of-states-in-india/
- ❖ frontline.thehindu.com/static/html/fl2626/stories/20100101262602100.htm.
- ❖ www.tandfonline.com/doi/full/10.1080/14736480802665238.

இணைப்பு

1. இந்தியாவின் அரசமைப்புத் திருத்தச்சட்டங்கள் (1 முதல் 103வரை திருத்தச்சட்டம்)

திருத்தச்சட்டம்	ஆண்டு	நோக்கங்கள்
1-வது திருத்தச்சட்டம்	1951	நில சீர்திருத்தத்தை பாதுகாப்பதற்காக ஒன்பதாவது அட்டவணை சேர்க்கப்பட்டது, பேச்சு மற்றும் வெளிப்பாடு சுதந்திரம், பொது ஒழுங்கு, வெளிநாட்டு அரசுகளுடன் நட்புறவுகள் மற்றும் ஒரு குற்றத்திற்கான தூண்டுதல் ஆகியவற்றின் மீது மூன்று தடைகள் விதிக்கப்பட்டன. சமூக மற்றும் பொருளாதார ரீதியில் பின்தங்கிய வகுப்புகளின் முன்னேற்றத்திற்கான சிறப்பு ஏற்பாடுகள் செய்ய மாநிலத்திற்கு அதிகாரம் வழங்குவதாகும்.
2-வது திருத்தச்சட்டம்	1952	ஒரு உறுப்பினரை 7,50,000 க்கும் அதிகமான நபர்களை பிரதிநிதித்துவப்படுத்தலாம் என்று மக்களவையில் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் அளவை சரி செய்யப்பட்டது.
3-வது திருத்தச்சட்டம்	1954	பொதுமக்களின் நலன் கருதி உணவு பொருள்கள், கால்நடை தீவனம், கச்சா பருத்தி, பருத்தி விதை மற்றும் மூல சணல் உற்பத்தி மற்றும் விநியோகத்தை கட்டுப்படுத்த நாடாளுமன்றத்திற்கு தரப்படும் அதிகாரம்.
4-வது திருத்தச்சட்டம்	1955	நீதிமன்றங்களுக்கு அப்பால் கட்டாயமாக கையகப்படுத்தப்படும் தனியார் சொத்துகளுக்கு கொடுக்கப்படும் பதில் இழப்பீட்டு அளவு.
5-வது திருத்தச்சட்டம்	1955	மாநிலச் சட்டமன்றங்களுக்கு காலவரையறையை சரிசெய்ய குடியரசுத்தலைவருக்கு அதிகாரம் அளித்தது. பட்டியல் இனத்திற்கான மற்றும் பழங்குடி இனத்திற்கான இட ஒதுக்கீடுகளை விரிவுபடுத்தவும் மற்றும் ஆங்கிலோ-இந்தியர்களுக்கு மக்களவையில் பிரத்யேக பிரதிநிதித்துவம் மாநில சட்ட மன்றக் கூட்டங்களை பத்து ஆண்டுகள் வரை (அதாவது 1970 வரை) விரிவாக்கப்படுத்துதல்.
6-வது திருத்தச்சட்டம்	1956	பத்திரிகைகளைத் தவிர்த்து விற்பனை அல்லது கொள்முதல் செய்யும் மாநிலங்களுக்கிடையே நடைபெறும் வர்த்தம் மற்றும் வாணிபத்திற்கு விதிக்கப்படும் வரி.

7-வது திருத்தச்சட்டம்	1956	மாநில மறுசீரமைப்பு
8-வது திருத்தச்சட்டம்	1959	ஜமீன்தார் முறை அகற்றம்.
9-வது திருத்தச்சட்டம்	1960	இந்திய-பாகிஸ்தான் உடன்படிக்கை (1958) படி, மேற்கு வங்கத்தில் அமைந்திருக்கும் இந்திய ஒன்றிய எல்லைக்குட்பட்ட பெருபரி பகுதி பாகிஸ்தானுக்கு விட்டுக்கொடுக்க ஏற்படுத்தப்பட்டது.
10-வது திருத்தச்சட்டம்	1961	இந்திய ஒன்றியத்தில் தத்ரா மற்றும் நகர் ஹவேலி இணைக்கப்பட்டது
11-வது திருத்தச்சட்டம்	1961	நாடாளுமன்றத்தின் இரு அவைகளின் கூட்டு கூட்டத்திற்குப் பதிலாக ஒரு தேர்வாளர் குழு உதவுவதன் மூலம் துணைக் குடியரசுத்தலைவரின் தேர்தல் நடைமுறைகளை மாற்றினார். குடியரசுத்தலைவரின் அல்லது துணைக் குடியரசுத்தலைவரின் தேர்தலில் தேர்வாளர் குழு காலியிடத்தில் அடிப்படையில் எதிர்க்க முடியாது என்று வழங்கப்பட்டது.
12-வது திருத்தச்சட்டம்	1962	இந்திய ஒன்றியத்தில் கோவா, டாமன் மற்றும் டையு இணைக்கப்பட்டது.
13-வது திருத்தச்சட்டம்	1962	நாகாலாந்திற்கு ஒரு மாநில அந்தஸ்து வழங்கியதோடு அதற்கான சிறப்பு ஏற்பாடுகள் செய்தன.
14-வது திருத்தச்சட்டம்	1962	இந்திய ஒன்றியத்தில் புதுச்சேரி இணைந்தது.
15-வது திருத்தச்சட்டம்	1963	உயர் நீதிமன்ற நீதிபதிகளின் ஓய்வு பெறும் வயதை 60 முதல் 62 ஆண்டுகள் வரை அதிகரித்தது.
16-வது திருத்தச்சட்டம்	1963	சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள், அமைச்சர்கள், நீதிபதிகள் மற்றும் இந்தியாவின் தலைமைக் கணக்குத் தணிக்கையாளர் (சி.ஏ.ஜி) ஆகியோரின் உறுதிமொழியில் இறையாண்மை மற்றும் ஒருமைப்பாடு போன்ற வடிவில் இருக்கும்.
17-வது திருத்தச்சட்டம்	1964	நிலத்தின் சந்தை மதிப்பை இழப்பீடாக வழங்கப்படவில்லை என்றால், நிலத்தை கையகப்படுத்தப்படுவதை தடைசெய்தது.

18-வது திருத்தச்சட்டம்	1966	ஒரு புதிய மாநிலத்தை உருவாக்க இது வழிவகுக்கிறது. மேலும் ஒரு யூனியன் பிரதேசத்தையோ அல்லது ஒரு மாநிலத்தினுடைய யூனியன் பிரதேசத்தையோ ஒன்றாக இணைத்து ஒரு புதிய மாநிலத்தையோ அல்லது ஒரு புதிய யூனியன் பிரதேசத்தையோ உருவாக்கவும் அதிகாரமளிக்கிறது.
19-வது திருத்தச்சட்டம்	1966	தீர்ப்பாயங்களின் தேர்தல் முறையை ஒழித்து, தேர்தலை நடத்த அதிகாரத்தை வழங்கியது.
20-வது திருத்தச்சட்டம்	1966	உச்சநீதிமன்றத்தால் செல்லாதென்று தீர்ப்பளிக்கப்பட்ட உத்திரபிரதேச மாவட்ட நீதிபதிகளின் நியமனங்கள் உறுதிப்படுத்தப்பட்டது.
21-வது திருத்தச்சட்டம்	1967	எட்டாவது அட்டவணையில் சிந்தி-யை 15-வது மொழியாக சேர்க்கப்பட்டுள்ளது.
22-வது திருத்தச்சட்டம்	1969	அசாம் மாநிலத்தின் உள்ளேயே, மேகாலயா-வை ஒரு புதிய சுயாட்சி மாநிலமாக உருவாக்க உதவியது.
23-வது திருத்தச்சட்டம்	1969	பட்டியல் இனத்தவர் மற்றும் பழங்குடியினர்களின் இட ஒதுக்கீட்டை விரிவுபடுத்துவது மற்றும் மக்களவையில் ஆங்கிலோ-இந்தியர்களுக்கான பிரத்தியேக பிரதிநிதித்துவம் மற்றும் மாநில சட்டமன்ற கூட்டங்களுக்கு பத்து ஆண்டுகள் வரை (அதாவது 1980 வரை) விரிவுபடுத்துதல்.
24-வது திருத்தச்சட்டம்	1971	அடிப்படை உரிமைகள் உட்பட அரசமைப்பின் எந்த ஒரு பகுதியையும் திருத்தி நாடாளுமன்றத்தின் அதிகாரத்தை உறுதிப்படுத்தியது. அரசமைப்பு திருத்தச்சட்டம் முன்வரைவுக்கு ஒப்புதல் கொடுப்பதை குடியரசுத்தலைவரிடம் கட்டாயமாக்கியது.
25-வது திருத்தச்சட்டம்	1971	இது அரசு வழிகாட்டு நெறிமுறைகளில் ஒன்றாகிய உறுப்பு 39(பி) அல்லது (சி) யைச் செயல்படுத்த கொண்டுவரப்படும் சட்டம் உறுப்புகள் 14, 19 மற்றும் 31 ஆகியவைகளுக்கு முரணாக இருந்தாலும் செல்லும் என்பதை கூறுகிறது.

26-வது திருத்தச்சட்டம்	1971	சுதேச அரசுகளின் முன்னாள் ஆட்சியாளர்களின் தனிச்சிறப்பு மற்றும் சலுகைகள் அகற்றப்பட்டன.
27-வது திருத்தச்சட்டம்	1971	சில ஒன்றிய ஆளுகைக்குட்பட்ட பகுதிகளின் நிர்வாகிகளுக்கு அவசர சட்டம் பிரசுரிப்பதற்காக அதிகாரமளித்தனர்.
28-வது திருத்தச்சட்டம்	1972	இந்திய குடிமைப் பணி அதிகாரிகளின் சிறப்பு சலுகைகள் அகற்றப்பட்டு, அவர்களின் பணி நிலைமைகளை நிர்ணயிக்க நாடாளுமன்றத்திற்கு அதிகாரம் அளித்தது.
29-வது திருத்தச்சட்டம்	1972	ஒன்பதாவது அட்டவணையில் நில சீர்திருத்தங்கள் பற்றிய இரண்டு கேரளா சட்டங்களை சேர்த்தது.
30-வது திருத்தச்சட்டம்	1972	20,000 தொகையை உள்ளடக்கிய சிவில் வழக்குகளில் உச்ச நீதிமன்றம் மேல் முறையீடு செய்ய அனுமதித்திருந்த விதிமுறையை நீக்கி அதற்கு பதிலாக சட்டம் தொடர்பான கேள்வி எழும்போது மேல்முறையீடு உச்ச நீதிமன்றத்தில் தாக்கல் செய்யப்படலாம்.
31-வது திருத்தச்சட்டம்	1972	மக்களவையின் எண்ணிக்கையை 525-ல் இருந்து 545 ஆக அதிகரித்தது.
32-வது திருத்தச்சட்டம்	1973	ஆந்திரப் பிரதேசத்தில் தெலுங்கானா பகுதி மக்களுடைய விருப்பங்களை பூர்த்தி செய்ய சிறப்பு ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டன.
33-வது திருத்தச்சட்டம்	1974	நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்கள் மற்றும் மாநிலச் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களின் பதவி விலகலை சபாநாயகர் / தலைவர் மட்டுமே ஏற்க முடியும் அதுவும் அவர்கள் திருப்தி அடைந்தால் மட்டுமே.
34-வது திருத்தச்சட்டம்	1974	ஒன்பதாவது அட்டவணையில் பல்வேறு மாநிலங்களின் 20க்கு மேற்பட்ட நிலப்பகுதி மற்றும் நில சீர்திருத்த நடவடிக்கை சட்டங்கள் சேர்க்கப்பட்டது.
35-வது திருத்தச்சட்டம்	1974	சிக்கிமின் பாதுகாப்பற்ற நிலையை நிறுத்தி, அது இந்திய ஒன்றியத்தின் ஒரு இணை மாநிலத்தின் நிலையை வழங்கியது. இந்திய ஒன்றியத்துடன் சிக்கிம் சங்கத்தின் விதிமுறைகள் மற்றும் நிபந்தனைகளுக்குள் பத்தாவது அட்டவணை சேர்க்கப்பட்டது.
36-வது திருத்தச்சட்டம்	1975	சிக்கிமை, இந்திய ஒன்றியத்தில் முழு மாநிலமாக மாற்றி, பத்தாவது அட்டவணையை தவிர்த்தது.
37-வது திருத்தச்சட்டம்	1975	அருணாச்சல பிரதேசம் ஒன்றிய ஆளுகையிலிருந்த சட்டசபை மற்றும் அமைச்சர்கள் குழுவை வழங்கியது.

38-வது திருத்தச்சட்டம்	1975	ஒரே நேரத்தில் வெவ்வேறு அடிப்படையில் தேசிய அவசரகால பிரகடனத்தை பிரகடனப்படுத்த குடியரசுத்தலைவருக்கு அதிகாரம் தரப்பட்டது.
39-வது திருத்தச்சட்டம்	1975	குடியரசுத்தலைவர், துணைக் குடியரசுத்தலைவர், பிரதமர் மற்றும் சபாநாயகர் ஆகியோருடன் நீதித்துறையின் எல்லைக்கு அப்பால் உள்ள கருத்துவேறுபாடுகள் இடம்பெற்றிருந்தன. அத்தகைய அதிகாரத்தை அவர்கள் முடிவு செய்ய நாடாளுமன்றத்தால் நிர்ணயிக்கப்படும் .
40-வது திருத்தச்சட்டம்	1976	அவ்வப்போது நீர்ப்பகுதி, கண்டத் திட்டு, சிறப்பு பொருளாதார மண்டலம் (EEZ) ஆகியவற்றை வரையறுக்க நாடாளுமன்றத்திற்கு அதிகாரம் அளித்தது.
41-வது திருத்தச்சட்டம்	1976	மாநிலப் பொது ஆணைக்குழு மற்றும் இணைப் பொதுப் பணி ஆணைக்குழுவின் ஓய்வு வயதை 60 முதல் 62-ஆக உயர்த்தியது.
42-வது திருத்தச்சட்டம்	1976	இதை ஒரு சிறு அரசமைப்பு என்றழைக்கப்பட்டது. ஸ்வரன் சிங் குழுவின் பரிந்துரைபேரில் சில மாற்றங்கள் செய்யப்பட்டன. இதன் முன்னுரையில் மூன்று புதிய சொற்களை சேர்த்துள்ளது (மதசார்பற்ற, ஒருமைப்பாடு, சமதர்மம்). குடிமக்களுக்கான அடிப்படை கடமைகளை சேர்த்தது (புதிய பகுதி IV-A). அமைச்சரவையின் ஆலோசனை முடிவுகள் மூலம் குடியரசுத்தலைவரை கட்டுப்படுத்தவும் வழிவகை செய்தது. மூன்று புதிய உறுப்புகள் 32அ (சம நீதி மற்றும் இலவசச் சட்ட நீதி), 43அ (தொழிற்சாலைகளின் நிர்வாகத்தில் தொழிலாளர்களின் பங்கேற்பு) ஆகியவை சேர்க்கப்பட்டன. மற்றும் சுற்றுச்சூழல் பாதுகாப்பு மற்றும் மேம்பாடு மற்றும் காடுகள், வன விலங்குகளின் பாதுகாப்பு, நீதிமன்றங்களின் நீதி, அரசமைப்பு மற்றும் அமைப்பின் நடவடிக்கைகள் மற்றும் நிர்வாகம் ஆகியவை குறித்த உறுப்புகள் சேர்க்கப்பட்டன. நாட்டின் ஏதாவது ஒரு பகுதியில் சட்ட ஒழுங்கு பிரச்சனை நிலவினால், அப்பகுதிக்கு ஆயுதப்படையை அனுப்பி சட்டம் மற்றும் ஒழுங்கினை நிலைநாட்டவும் அதிகாரமளிக்கிறது.
43-வது திருத்தச்சட்டம்	1977	உச்ச நீதிமன்றம் மற்றும் உயர் நீதிமன்றங்கள் நீதித்துறையின் மறுஆய்வு மற்றும் நீதிப்பேராணை ஆகியவற்றின் மூலம் அதிகாரத்தை மீட்டெடுக்கின்றன

44-வது திருத்தச்சட்டம்	1978	இது குடியரசுத்தலைவருக்கு, மறுசீராய்விற்கு அமைச்சரவையின் ஆலோசனையை திருப்பி அனுப்பி வைக்க அதிகாரமளிக்கிறது. எனினும், மறுசீராய்வு ஆலோசனை குடியரசுத்தலைவர் கட்டுப்பட்டவர் ஆவார். தேசிய அவசரத்தை பொறுத்தவரை 'ஆயுத கிளர்ச்சி' என்ற சொற்களுக்கு பதிலாக 'உள்நாட்டு அமைதிக் குலைவு' என்ற சொற்கள் கொண்டு வரப்பட்டன. எழுத்து வடிவிலான அமைச்சரவையின் முடிவு அன்றி நெருக்கடி நிலையைக் குடியரசுத்தலைவர் பிறப்பிக்கக் கூடாது. அடிப்படை உரிமைகள் பட்டியலிலிருந்து சொத்துரிமை நீக்கப்பட்டு, அதனை சட்டப்பூர்வ உரிமையாக மாற்றியது.
45-வது திருத்தச்சட்டம்	1980	இது மக்களவை மற்றும் மாநிலச் சட்டப் பேரவைகளில் பட்டியல் வகுப்பினர் மற்றும் பழங்குடியினர், ஆங்கிலோ இந்தியர் ஆகியோருக்கான இட ஒதுக்கீட்டை மேலும் 10 ஆண்டுகளுக்கு நீட்டித்தது. பஞ்சாபில் குடியரசுத்தலைவர் ஆட்சியை ஓராண்டிற்கு மேல் நீட்டிக்க வழிவகை செய்தது. இது போன்ற நீட்டிப்பிற்கு, எந்தவொரு சிறப்பு நிபந்தனைகள் இல்லாமல் இருக்கலாம்.
46-வது திருத்தச்சட்டம்	1983	மாநிலங்களுக்கிடையேயான விற்பனை வரி
47-வது திருத்தச்சட்டம்	1984	அசாம், பீகார், ஹரியானா, தமிழ்நாடு, உத்திரப் பிரதேசம், மேற்கு வங்காளம் ஆகிய மாநிலங்களுக்கு நிலம் சீர்திருத்தங்கள் இயற்றப்பட்டன.
48-வது திருத்தச்சட்டம்	1984	பஞ்சாபில் நெருக்கடிநிலை இரண்டுகளுக்கு நீட்டிக்கப்பட்டது.
49-வது திருத்தச்சட்டம்	1984	திரிபுரா மாநிலத்திலுள்ள தன்னாட்சி மாவட்ட சபைக்கு ஒரு அரசமைப்பை வழங்கியது.
50-வது திருத்தச்சட்டம்	1984	ஆயுதப்படை அல்லது உளவுத்துறை அமைப்புகளுக்காக அமைக்கப்பட்ட புலனாய்வு அமைப்புகள் மற்றும் தொலைத் தொடர்பு அமைப்புகள் ஆகியவற்றில் பணியாற்றும் நபர்களின் அடிப்படை உரிமையைக் கட்டுப்படுத்த நாடாளுமன்றத்திற்கு அதிகாரமளித்தல்.
51-வது திருத்தச்சட்டம்	1984	மேகாலயா, அருணாச்சல பிரதேசம், நாகலாந்து மற்றும் மிசோரம் ஆகிய மாநிலங்களில் உள்ள பழங்குடியினவர்களுக்கான இடஒதுக்கீட்டை மக்களவையிலும் அதேபோல மேகாலயா மற்றும் நாகாலாந்தை சேர்ந்தவர்களுக்கு சட்டமன்ற கூட்டத்திலும் இடஒதுக்கீடு தரப்பட்டது.

52-வது திருத்தச்சட்டம்	1985	இந்த திருத்தச்சட்டமானது நன்கு அறியப்பட்ட "கட்சி தாவல் தடை சட்டம்" ஆகும். நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்கள் மற்றும் மாநிலச் சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் கட்சி தாவல் காரணமாக பதவி இழப்பார்கள். இது தொடர்பான புதிய விவரங்களைப் பத்தாவது அட்டவணையில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது.
53-வது திருத்தச்சட்டம்	1986	மிசோரம் சம்பந்தமாக சிறப்பு ஏற்பாடுகள் செய்து, குறைந்தபட்சம் 40 உறுப்பினர்கள் கொண்ட சட்ட சபையை உறுதிப்படுத்தப்பட்டது.
54-வது திருத்தச்சட்டம்	1986	உச்ச நீதிமன்றம் மற்றும் உயர் நீதிமன்ற நீதிபதிகளின் சம்பளத்தை உயர்த்தி, அதனை சாதாரண சட்டத்தின் மூலம் நாடாளுமன்றமே எதிர்காலத்தில் மாற்றிக்கொள்ள உதவியது.
55-வது திருத்தச்சட்டம்	1986	அருணாச்சல பிரதேசத்தை பொறுத்தவரையில் சிறப்பு ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டு குறைந்தபட்சம் 30 உறுப்பினர்கள் கொண்ட அதன் சட்டசபை உறுதிப்படுத்தப்பட்டது.
56-வது திருத்தச்சட்டம்	1987	குறைந்தது 30 உறுப்பினர்களை கொண்டு கோவா சட்டமன்றத்தின் வலிமையை நிர்ணயம் செய்யப்பட்டது.
57-வது திருத்தச்சட்டம்	1987	அருணாச்சல பிரதேசம், மேகாலயா, மிசோரம் மற்றும் நாகலாந்து ஆகிய மாநிலங்களின் சட்டமன்ற கூட்டங்களில் பழங்குடியினவர்களுக்கான இட ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டது.
58-வது திருத்தச்சட்டம்	1987	அரசமைப்பின் அதிகாரப்பூர்வ உரைக்கு இந்தி மொழியில் வழங்கப்பட்டதோடு அரசமைப்பின் இந்திப் பதிப்பிற்கு அதே சட்டபூர்வமான புனிதத்தன்மையை வழங்கியது.
59-வது திருத்தச்சட்டம்	1988	பஞ்சாப்பில் ஏற்படும் உள்நாட்டு பிரச்சனையின் அடிப்படையில் தேசிய அவசரநிலை பிரகடனம் செய்யப்பட்டது.
60-வது திருத்தச்சட்டம்	1988	தொழில், வர்த்தகம், அழைப்புகள் மற்றும் வேலைகள் மீதான வருடாந்திர வரிகளின் உச்சவரம்பை ரூபாய் 250-ல் இருந்து ரூபாய் 2500 ஆக உயர்த்தப்பட்டது.
61-வது திருத்தச்சட்டம்	1989	மக்களவை மற்றும் மாநில சட்டசபை தேர்தல்களுக்கு வாக்களிக்கும் வயது வரம்பை 21 வயதிலிருந்து 18 ஆண்டுகளாக குறைக்கப்பட்டது.

62-வது திருத்தச்சட்டம்	1989	பட்டியல் இனத்தவர் மற்றும் பழங்குடியினர் இட ஒதுக்கீடு மற்றும் ஆங்கிலோ-இந்தியர்களுக்கு பிரத்தியேக பிரதிநிதித்துவம் மேலும் பத்து ஆண்டுகள் கூடுதலாக (அதாவது, 2000 வரை) மக்களவை மற்றும் மாநில சட்ட மன்றக் கூட்டங்களை விரிவுபடுத்தியது.
63-வது திருத்தச்சட்டம்	1989	1988-ஆம் ஆண்டின் 59-வது திருத்தச்சட்டத்தின் மூலம் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட மாற்றங்களை பஞ்சாப் தொடர்பானதை நீக்கியது. வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், பஞ்சாபை அவசரகால விதிகளுக்கு உட்பட்ட பிற மாநிலங்களுடன் ஒப்பிட்டது.
64-வது திருத்தச்சட்டம்	1990	பஞ்சாபில் குடியரசுத்தலைவர் ஆட்சியை மொத்தம் மூன்றாண்டு ஆறு மாதம் வரை நீட்டிப்பு செய்ய வழிவகுத்தது.
65-வது திருத்தச்சட்டம்	1990	பட்டியல் இனத்தவர் மற்றும் பழங்குடியினருக்கான சிறப்பு அலுவலருக்கு பதிலாக பல உறுப்பினர்கள் கொண்ட தேசிய ஆணையத்தை விரிவாக்கத்திற்காக வழங்கப்பட்டது.
66-வது திருத்தச்சட்டம்	1990	மேலும் பல்வேறு மாநிலங்களுக்கான 55 நில சீர்திருத்த சட்டங்களை ஒன்பதாவது அட்டவணையில் சேர்க்கப்பட்டது.
67-வது திருத்தச்சட்டம்	1990	பஞ்சாபில் குடியரசுத்தலைவர் ஆட்சியை மொத்தம் நான்காண்டு காலம் வரை நீட்டிப்பு செய்ய வழிவகுத்தது.
68-வது திருத்தச்சட்டம்	1991	பஞ்சாபில் குடியரசுத்தலைவர் ஆட்சியை மொத்தம் ஐந்தாண்டு காலம் வரை நீட்டிப்பு செய்ய வழிவகுத்தது.
69-வது திருத்தச்சட்டம்	1991	தில்லியை தேசிய தலைநகரப் பகுதியாக வடிவமைத்ததன் மூலம் தில்லி ஒன்றிய ஆளுகைக்குட்பட்ட பகுதிக்கு சிறப்பிடம் வழங்கப்பட்டது.
70-வது திருத்தச்சட்டம்	1992	தில்லி தேசிய தலைநகரப் பகுதியின் சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் மற்றும் புதுச்சேரி ஒன்றிய ஆளுகைக்குட்பட்ட பகுதி ஆகியவற்றின் உறுப்பினர்களை குடியரசுத்தலைவர் தேர்தலில் தேர்வாளர் குழுவில் சேர்க்க வேண்டும்.
71-வது திருத்தச்சட்டம்	1992	எட்டாவது அட்டவணையில் கொங்கனி, மணிப்புரி மற்றும் நேபாளி மொழிகள் சேர்க்கப்பட்டன. இதில், திட்டமிடப்பட்ட மொழிகளின் மொத்த எண்ணிக்கை 18-ஆக அதிகரித்துள்ளது.
72-வது திருத்தச்சட்டம்	1992	திரிபுராவின் சட்டமன்றத்தில் பழங்குடியினருக்கு இட ஒதுக்கீடு வழங்கப்பட்டது.

73-வது திருத்தச்சட்டம்	1992	பஞ்சாயத்து-ராஜ் நிறுவனங்களுக்கு அரசமைப்பு தகுதியும் மற்றும் பாதுகாப்பும் அங்கீகரிக்கப்பட்டது. இதற்காக, 'பஞ்சாயத்துகள்' என்ற தலைப்பில் ஒரு புதிய பகுதி-IX ஐ சேர்த்துள்ளது மற்றும் 29 பொருண்மைகளை உள்ளடக்கிய ஒரு புதிய பதினோராம் அட்டவணை சேர்க்கப்பட்டுள்ளது.
74-வது திருத்தச்சட்டம்	1992	நகர்ப்புற உள்ளாட்சி அமைப்புகளுக்கு அரசமைப்பு தகுதி மற்றும் பாதுகாப்பு வழங்கப்பட்டது. இந்த நோக்கத்திற்காக 'நகராட்சிகள்' என்ற தலைப்பில் ஒரு புதிய திருத்தம் பாகம்-IX இணைத்து, நகராட்சியின் 18 பொருண்மைகளை பன்னிரண்டாவது அட்டவணையில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது.
75-வது திருத்தச்சட்டம்	1994	குத்தகைக்காரர், உரிமையாளர், உரிமைகள் போன்றவற்றின் மீதான கட்டுப்பாடு மற்றும் ஒழுங்குபடுத்துதல் உள்ளிட்டவைகளுக்கு தீர்வுகான வாடகை தீர்ப்பாயங்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டன.
76-வது திருத்தச்சட்டம்	1994	1994-ஆம் ஆண்டின் தமிழ்நாடு ஒதுக்கீட்டுச் சட்டத்தை (கல்வி நிறுவனங்களில் 69 சதவீத இட ஒதுக்கீடு வழங்கப்பட்டது மற்றும் மாநில பணிகளில் பதவிகள் வழங்கப்பட்டது) நீதிபதி மறுபரிசீலனையிலிருந்து பாதுகாக்கும் ஒன்பதாவது அட்டவணையில் இது சேர்க்கப்பட்டது. 1992இல் உச்ச நீதிமன்றம், மொத்த ஒதுக்கீடு 50 சதவிகிதத்திற்கு மேல் இருக்கக்கூடாது என்று தீர்ப்பளித்தது.
77-வது திருத்தச்சட்டம்	1995	பட்டியல் இனத்தவர் மற்றும் பழங்குடியினருக்கு அரசாங்க வேலைகளில் பதவி உயர்வில் இட ஒதுக்கீடு வழங்கப்பட்டது.
78-வது திருத்தச்சட்டம்	1995	ஒன்பதாவது அட்டவணையில் பல்வேறு மாநிலங்களின் 27 சட்டச்சீர்திருத்தங்கள் அடங்கிய சட்டங்கள் உள்ளன. இத்துடன், இந்த அட்டவணையின் மொத்த எண்ணிக்கையானது 282 ஆக அதிகரித்தது, ஆனால் கடைசி நுழைவு 284 எனக் கணக்கிடப்பட்டது.
79-வது திருத்தச்சட்டம்	1999	பட்டியல் இனத்தவர் மற்றும் பழங்குடியினருக்கான இட ஒதுக்கீடு மற்றும் மக்களவையில் ஆங்கிலோ-இந்தியர்களுக்கான பிரத்யேக பிரதிநிதித்துவம் பத்து ஆண்டுகளுக்கு மேலும் (அதாவது, 2010 வரை) விரிவாக்குதல்.

80-வது திருத்தச்சட்டம்	2000	மத்திய அரசுக்கும் மாநிலத்திற்கும் இடையில் வருவாய்க்கு 'அதிகாரப் பகிர்வுக்கான மாற்று திட்டம்' வழங்கப்பட்டுள்ளது
81-வது திருத்தச்சட்டம்	2000	தனித்தனி வகுப்புகளுக்கு ஒரு வருடத்தின் நிரப்பப்படாத ஒதுக்கப்பட்ட காலியிடங்களை அடுத்த ஆண்டு அல்லது ஆண்டுகளில் நிரப்பப்பட பரிசீலிக்க மாநிலத்திற்கு அதிகாரமளித்தல்.
82-வது திருத்தச்சட்டம்	2000	எந்தவொரு தேர்விலும் தகுதி மதிப்பெண்களில் தளர்த்தல் அல்லது மதிப்பீட்டுத் தரங்களைக் குறைத்தல், ஒன்றியம் மற்றும் மாநிலங்களின் பொதுச் பணிகளுக்கு ஊக்கமளிக்கும் விஷயங்களில் இட ஒதுக்கீட்டிற்கான பட்டியல் இனத்தவர் மற்றும் பழங்குடியினர்களுக்கு ஆதரவாக எந்தவொரு ஏற்பாட்டையும் செய்வதற்கு வழங்கப்பட்டது.
83-வது திருத்தச்சட்டம்	2000	அருணாச்சல பிரதேசத்தில் உள்ள பட்டியல் இனத்தவருக்கு பஞ்சாயத்துகளில் இட ஒதுக்கீடு இல்லை.
84-வது திருத்தச்சட்டம்	2001	மக்கள் தொகை குறைப்பு நடவடிக்கைகளை ஊக்குவிக்கும் அதே குறிக்கோள்களோடு மற்றொரு 25 ஆண்டுகளுக்கு (அதாவது, 2026 வரை) மக்களவை மற்றும் மாநில சட்டமன்றங்களில் இடங்களை சீர்படுத்துவதற்கான தடை நீட்டிக்கப்பட்டது.
85-வது திருத்தச்சட்டம்	2001	1995-ஆம் ஆண்டு முதல் அரசு ஊழியர்களாக இருக்கும் பிற்படுத்தப்பட்ட வகுப்பினை சார்ந்தவர்களுக்கு இட ஒதுக்கீட்டின் கீழ் அளிக்கப்படும் பதவி உயர்வு.
86-வது திருத்தச்சட்டம்	2002	ஆரம்பக் கல்வியை ஒரு அடிப்படை உரிமையாக்கியது. இதில் புதிதாக சேர்க்கப்பட்டுள்ள உறுப்பு 21-அ படி, மாநிலமானது 6 முதல் 14 வயது வரையிலான அனைத்து குழந்தைகளுக்கு இலவச மற்றும் கட்டாயக் கல்வி அளிப்பதை உறுதிப்படுத்துகிறது. உறுப்பு 51-அ கீழ் அடிப்படை கடைமைகளை சேர்த்துள்ளது அவையாதெனில், இந்திய குடிமகன்களாகிய ஒவ்வொரு பெற்றோர்கள் மற்றும் பாதுகாவலர்கள் தங்களது (6 முதல் 14 வயது வரையிலுள்ள) குழந்தைகளுக்கு கல்வி கற்கும் வாய்ப்பினை கட்டாயம் ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டும்.

87-வது திருத்தச்சட்டம்	2003	மாநிலங்களில் உள்ள தொகுதிகளை 2001-ஆம் ஆண்டின் மக்கள்தொகை கணக்கெடுப்பின்படி சரிபார்பதற்கும், பகுப்பாய்வு செய்வதற்கும் ஏற்படுத்தப்பட்டதாகும். முன்னர் 84-வது திருத்தச்சட்டத்தின் மூலம் 1991-ஆம் ஆண்டில் பெறப்பட்ட மக்கள்தொகை கணக்கெடுப்பு அல்ல.
88-வது திருத்தச்சட்டம்	2003	(உறுப்பு 268-அ) - சேவைகளுக்கு சேவை வரி விதிக்கிறது. இருப்பினும், இதன் வருமானம் சேகரிக்கப்பட்டு, மத்திய மற்றும் மாநிலங்கள் ஆகியவற்றால் பகிர்ந்துகொள்ளப்படுகிறது.
89-வது திருத்தச்சட்டம்	2003	தாழ்த்தப்பட்ட மற்றும் பழங்குடியினருக்கான தேசிய ஆணையம் இரண்டாக பிரிக்கப்பட்டது அவைகள் தாழ்த்தப்பட்டவருக்கான தேசிய ஆணையம் (உறுப்பு 338) மற்றும் பழங்குடியினருக்கான தேசிய ஆணையம் (உறுப்பு 338-அ). இந்த ஆணையத்திற்கான ஒரு தலைவர், துணைத் தலைவர் மற்றும் மூன்று உறுப்பினர்களை குடியரசுத்தலைவர் நியமிப்பார்.
90-வது திருத்தச்சட்டம்	2003	போடோலாந்து ஆளுகைக்குட்பட்ட மாவட்டத்திலிருந்து (உறுப்பு 332 (6)) அசாம் சட்டமன்றத்தில் உள்ள பழங்குடியினர் மற்றும் பழங்குடியினர் அல்லாத பிரதிநிதித்துவத்தை பராமரிப்பதற்கு வழங்கப்பட்டது.
91-வது திருத்தச்சட்டம்	2003	அமைச்சர்கள் அமைச்சரவையில் மொத்த அமைச்சர்களின் எண்ணிக்கை (பிரதமர் உட்பட), மக்களவையின் மொத்த வலிமையின் 15% ஐ விட அதிகமாக இருக்கக்கூடாது (உறுப்பு 75 (1அ)). ஒரு மாநிலத்தின் அமைச்சரவையின் அமைச்சர்களின் மொத்த எண்ணிக்கை (முதலமைச்சர் உட்பட), மாநிலத்தின் சட்டமன்றத்தின் மொத்த வலிமையின் 15% க்கும் அதிகமாக இருக்கக்கூடாது. எனினும், ஒரு மாநிலத்தின் அமைச்சர்களின் எண்ணிக்கை (முதலமைச்சர் உட்பட), 12 க்கும் குறைவாக இருக்கக் கூடாது (உறுப்பு 164 (1அ)).
92-வது திருத்தச்சட்டம்	2003	எட்டாவது அட்டவணையில் நான்கு மொழிகள் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. அவர்கள் போடோ, டோக்ரி (டோங்க்ரி), மைதிலி (மைத்திலி) மற்றும் சந்தாலி. இதன் மூலம் அரசமைப்பில் அங்கீகரிக்கப்பட்ட மொழிகளின் எண்ணிக்கை 22 ஆக உயர்ந்துள்ளது.

93-வது திருத்தச்சட்டம்	2005	தனியார் கல்வி நிறுவனங்கள் உள்ளிட்ட கல்வி நிறுவனங்களில் சமூக மற்றும் கல்வி ரீதியாக பின்தங்கிய வகுப்பினர் அல்லது பட்டியல் இனத்தவர் அல்லது பழங்குடியினர்களுக்கு சிறப்பு ஏற்பாடுகள் செய்ய அதிகாரம் அளித்துள்ளது. இனம்தார் வழக்கில் உச்ச நீதிமன்ற தீர்ப்பை (2005) ரத்து செய்வதற்கு இந்த திருத்தச் சட்டம் இயற்றப்பட்டது. அதில் சிறுபான்மையினர் மற்றும் சிறுபான்மையினர் அல்லாத, உதவிபெறாத தனியார் கல்லூரிகள், தொழில்சார் கல்லூரிகள் போன்றவற்றிற்கு இது பொருந்தாது என்று உச்ச நீதிமன்றம் தீர்ப்பளித்தது.
94-வது திருத்தச்சட்டம்	2006	பழங்குடி நலத்துறை அமைச்சர் வேண்டுகோளுக்கிணங்க பீகாரை விடுவித்து அதனை ஜார்கண்ட் மற்றும் சட்டீஸ்கராக விரிவுபடுத்தியது. இது இப்பொழுது, புதிதாக உருவாக்கப்பட்டுள்ள மாநிலங்களான மத்தியப் பிரதேசம் மற்றும் ஒரிசா ஆகியவற்றிற்கு பொருந்தும்.
95-வது திருத்தச்சட்டம்	2009	பட்டியல் இனத்தவர் மற்றும் பழங்குடியினருக்கு இட ஒதுக்கீடு விரிவாக்கப்பட்டது மற்றும் ஆங்கிலோ-இந்தியர்களுக்கு மக்களவையில் பிரத்யேக பிரதிநிதித்துவம் அளிப்பது மற்றும் மாநில சட்டமன்ற கூட்டங்களை மேலும் பத்து ஆண்டுகள் வரை விரிவுபடுத்துவது அதாவது 2020ஆம் ஆண்டு வரை (உறுப்பு 334)
96-வது திருத்தச்சட்டம்	2011	'ஒடியா' -வை ஒரியா என மாற்றி ஒரியா மொழியை எட்டாவது அட்டவணையில் ஒடியா என்று உச்சரிக்கப்பட்டது.
97-வது திருத்தச்சட்டம்	2011	ஒரு அரசமைப்பு அந்தஸ்து மற்றும் கூட்டுறவு சங்கங்களுக்கு பாதுகாப்பும் அளிக்கின்றது. உறுப்பு 19-ன் கீழ் கூட்டுறவு சங்கங்களை உருவாக்குவதற்கான ஒரு அடிப்படை உரிமையை அளிக்கிறது. இது உறுப்பு 43-பி-ன் வாயிலாக கூட்டுறவு சங்கங்களின் மேம்பாட்டிற்காக புதிய மாநிலக் கொள்கையின் வழிகாட்டு கோட்பாடுகளை சேர்த்துள்ளது. இது 'கூட்டுறவு சங்கம்' (உறுப்பு 243-ZH to 243-ZT) என்ற தலைப்பின் அரசமைப்பில் புதிய பகுதி IX-பி ஐ சேர்த்துள்ளது.
98-வது திருத்தச்சட்டம்	2013	ஹைதராபாத்-கர்நாடகா மண்டலத்தை மேம்படுத்துவதற்கு கர்நாடக ஆளுநருக்கு தரப்படும் அதிகாரம்.

99-வது திருத்தச்சட்டம்	2014	இது தேசிய நீதி ஆணையத்தை நிறுவுவதற்காக வழங்கப்பட்டது.
100-வது திருத்தச்சட்டம்	2014	இந்த திருத்தச்சட்டமானது இந்தியாவிற்கும் வங்காளதேசத்திற்கும் இடையில் நில எல்லை ஒப்பந்தம் (LBA) ஆகும்.
101-வது திருத்தச்சட்டம்	2016	பொருள்கள் மற்றும் சேவை வரி
102-வது திருத்தச்சட்டம்	2018	பின்தங்கிய வகுப்புகளின் தேசிய ஆணையத்திற்கு அரசமைப்பு தகுதி.
103-வது திருத்தச்சட்டம்	2019	பொது வகுப்பினருக்கு பொருளாதார ரீதியில் பலவீனமான பிரிவினருக்கு 10% இட ஒதுக்கீடு.

II. இந்தியாவில் உயர் நீதிமன்றங்கள்

வ. எண்	நீதிமன்றத்தின் பெயர்	நிறுவப்பட்ட ஆண்டு	சட்டம்	அதிகாரவரம்பு	அமர்விடம்	உயர் நீதிமன்ற கிளை
1	அலகாபாத் உயர் நீதிமன்றம்	ஜூன் 14, 1866	உயர் நீதிமன்ற சட்டம் 1861	உத்திர பிரதேசம்	அலகாபாத்	லக்னோ
2	மும்பை உயர் நீதிமன்றம்	ஆகஸ்ட் 14, 1862	உயர் நீதிமன்ற சட்டம் 1861	மகாராஷ்டிரா, கோவா, டையூ டாமன், தாத்ரா, ராம்நகர், அவேலி	மும்பை	நாக்பூர், பனாஜி, அவுரங்கபாத்
3	கல்கத்தா உயர் நீதிமன்றம்	ஜூலை 2, 1862	உயர் நீதிமன்ற சட்டம் 1861	மேற்கு வங்காளம், அந்தமான், நிக்கோபர் தீவுகள்	கொல்கத்தா	போர்ட் பிளேயர்
4	சட்டிஸ்கர் உயர் நீதிமன்றம்	நவம்பர் 1, 2000	மத்திய பிரதேசம் மறுசீரமைப்பு சட்டம் 2000	சட்டிஸ்கர்	பிலாஸ்புரி	-
5	டெல்லி உயர் நீதிமன்றம்	அக்டோபர் 31, 1966	டெல்லி உயர் நீதிமன்றம் 1966	டில்லி தேவி தலைநகர் பகுதி	புதுடில்லி	-
6	கவுகாத்தி உயர் நீதிமன்றம்	மார்ச் 1, 1948	இந்திய அரசமைப்புச் சட்டம் 1935	அருணாச்சலம், நாகாலாந்து, அசாம், மிசோரம்	கவுகாத்தி	அம்ஸ்வால், கிட்டாநகர், கோகிமா
7	குஜராத் உயர் நீதிமன்றம்	மே 1, 1960	மும்பை மறுசீரமைப்பு	குஜராத்	அகமதாபாத்	-
8	இமாச்சல பிரதேசம்	ஜனவரி 25, 1971	இமாச்சல பிரதேச மாநிலச் சட்டம் 1970	இமாச்சல பிரதேசம்	சிம்லா	-

9	ஹைதராபாத் உயர் நீதிமன்றம்	ஜூலை 5, 1954	ஆந்திர மாநிலச் சட்டம் 1953	ஆந்திர பிரதேசம், தெலங்கானா	ஹைதராபாத்	-
10	ஜம்மு மற்றும் காஷ்மீர் உயர் நீதிமன்றம்	1943	காஷ்மீர் மகாராஜ வழுங்கிய காப்புரிமை சட்டம்	காஷ்மீர்	ஜம்மு	-
11	ஜார்கண்ட் உயர் நீதிமன்றம்	நவம்பர் 15, 2000	பீகார் மறுசீரமைப்பு சட்டம் 2000	ஜார்கண்ட்	கான்ச்	-
12	கர்நாடகா உயர் நீதிமன்றம்	1884	மைசூர் உயர் நீதிமன்ற சட்டம் 1884	கர்நாடகா	பெங்களூரு	தார்வாட், கல்புர்க்கி
13	கேரளா உயர் நீதிமன்றம்	நவம்பர் 1, 1956	மாநிலங்கள் மறுசீரமைப்புச் சட்டம் 1956	கேரளா மற்றும் லட்சத்தீவுகள்	கொச்சி	-
14	மத்தியபிரதேச உயர் நீதிமன்றம்	ஜனவரி 2, 1936	இந்திய அரசமைப்புச் சட்டம் 1935	மத்திய பிரதேசம்	ஜபல்பூர்	குவாலியர், கிள்டோர்
15	மெட்ராஸ் உயர் நீதிமன்றம்	ஆகஸ்ட் 15, 1862	உயர் நீதிமன்ற சட்டம் 1861	தமிழ்நாடு, பாண்டிச்சேரி	சென்னை	மதுரை
16	மணிப்பூர் உயர் நீதிமன்றம்	மார்ச் 25, 2013	வடகிழக்குப் பகுதியில் மற்றும் இதர தொடர்புடைய சட்டங்கள், 2019	மணிப்பூர்	இம்பால்	-
17	மேகாலயா உயர் நீதிமன்றம்	மார்ச், 2013	வடகிழக்குப் பகுதியில் மற்றும் இதர தொடர்புடைய சட்டங்கள், 2019	மேகாலயா	ஷில்லாங்	-
18	ஒரிசா உயர் நீதிமன்றம்	ஏப்ரல் 3, 1948	ஒரிசா உயர் நீதிமன்ற ஆணை, 1948	ஒடிசா	கட்டாரி	-
19	பாட்னா உயர் நீதிமன்றம்	செப்டம்பர் 2, 1916	இந்திய அரசமைப்புச் சட்டம் 1915	பீகார்	பாட்னா	-
20	பஞ்சாப் மற்றும் அரியானா உயர் நீதிமன்றம்	ஆகஸ்ட் 11, 1947	உயர் நீதிமன்றம் (பஞ்சாப்) ஆணை, 1947	பஞ்சாப் மற்றும் அரியானா	சண்டிகார்	-
21	ராஜஸ்தான் உயர் நீதிமன்றம்	ஜூன் 21, 1949	ராஜஸ்தான் உயர் நீதிமன்ற அவசரச் சட்டம் 1949	ராஜஸ்தான்	ஜோத்பூர்	ஜெய்பூர்
22	சிக்கீம் உயர் நீதிமன்றம்	மே 16, 1975	36-ஆம் அரசமைப்புத் திருத்தச்சட்டம்	சிக்கீம்	கோங்டார்	-
23	திரிபுரா உயர் நீதிமன்றம்	மார்ச் 26, 2013	வடகிழக்குப் பகுதிகள் மற்றும் இதர தொடர்புடைய சட்டங்கள் 2012	திரிபுரா	அகர்தால	-
24	உத்திரகாண்ட் உயர் நீதிமன்றம்	நவம்பர் 9, 2000	உத்திர பிரதேச மறுசீரமைப்புச் சட்டம் 2000	உத்திரகாண்ட்	கதனிடால்	-

சொற்களஞ்சியம்

வாங்கிய பிரதேசங்கள்	–	Acquired Territories
நிர்வாக சீர்திருத்தங்கள்	–	Administrative Reforms
நிர்வாக சீர்திருத்த ஆணையம்	–	Administrative Reforms Commission
அகில இந்தியப் பணிகள்	–	All India Services
அடையாளத்தை உறுதிப்படுத்துதல்	–	Asserting Identity
வாக்குச் சீட்டு	–	Ballot
ஈரவை சட்டமன்றமுறை	–	Bicameralism
வரவு செலவுத் திட்டம்	–	Budget
சுமையான	–	Burdensome
அதிகாரத்துவம்/ஆட்சிபணியர்	–	Bureaucracy
தொழில் ஆலோசனை குழு	–	Business Advisory Committee
முதலாளித்துவம்	–	Capitalism
குடிமகன்	–	Citizen
காலனித்துவ ஆட்சி	–	Colonial Regime
உரிமைகள் குழு	–	Committee of Privileges
ஒப்படைப்புச் சட்டமியற்றலுக்கான குழு	–	Committee on Delegated Legislation
மதிப்பீட்டுக் குழு	–	Committee on Estimates
அரசாங்க உறுதிமொழிகள் குழு	–	Committee on Government Assurances
பொதுக் கணக்குக் குழு	–	Committee on Public Accounts
பொதுத் துறை நிறுவனங்களுக்கான குழு	–	Committee on Public Undertakings
விதிமுறைகளுக்கான குழு	–	Committee on Rules
குழு நிலை	–	Committee stage
வகுப்புவாத வன்முறை	–	Communal Violence

தண்டனையைக் குறைத்தல்	–	Commutation
பொதுப்பட்டியல்	–	Concurrent List
பந்தயங்களின் கூட்டாளிகள்	–	Congeries of Races
இந்தியாவின் நிரந்தர தொகுப்பு நிதி	–	Consolidated Fund of India
அரசமைப்பு	–	Constitution
கூட்டுறவுக் கூட்டாட்சி	–	Co-operative Federalism
சமளல்லையுடையவை	–	Coterminous
மாநிலங்களவை	–	Council of States
உடன்படிக்கை சேவை	–	Covenanted Service
குற்றவியல் சட்டம்	–	Criminal Law
நடைமுறை அதிகாரம் பெற்ற	–	Defacto
மக்களாட்சியிலான	–	Democratic
மக்களாட்சி கூட்டாட்சி	–	Democratic Federalism
மக்களாட்சி சமதர்மம்	–	Democratic Socialism
தள்ளுபடி	–	De-subsidization
தனித்துவமான அம்சம்	–	Distinctive Feature
அதிகாரப் பங்கீடு	–	Distribution of Powers
மாவட்ட நீதவான்	–	District Magistrate
இரட்டைக் குடியரிமை	–	Dual citizenship
இரட்டையாட்சி	–	Dyarchy
பொருளாதார கோட்பாடுகள்	–	Economic Doctrines
பொருளாதார நம்பகத்தன்மை	–	Economic Viability
பொருளாதார ஏற்றத்தாழ்வு	–	Economy Disparity
தேர்தல் ஆணையம்	–	Election Commission

வாக்காளர் தொகுதி முறைமை	–	Electoral College
வாக்காளர்கள்	–	Electors
வெளிநாடுகளில் தூதரகங்கள்	–	Embassies Abroad
வடிவமாகும்	–	Embodiment
நெருக்கடிநிலை	–	Emergency
சிந்தித்தவர்	–	Envisaged
ஐரோப்பிய காலனியாக்கம்	–	European Colonization
ஆட்சித்துறை/செயலாட்சி	–	Executive
வெளிப்புற ஆக்கிரமிப்பு	–	External Aggression
கூட்டாட்சி	–	Federalism
நிதி ஆணையம்	–	Finance Commission
நெகிழும்அரசமைப்பு	–	Flexible Constitution
இந்திய அரசுப் பதிவிதழ்	–	Gazette of India
புவியியல் இயற்கை	–	Geographical Landscape
உலகமயமாக்கல்	–	Globalization
சரக்கு மற்றும் சேவை வரி	–	Good and Services Tax (GST)
நிதி நல்கைகள்/நிதியுதவி	–	Grants-in-Aid
குண்டு முழங்கி மரியாதை	–	Gun Salute
மேலாதிக்க விரோதம்	–	Hegemonic Usurpation
வீட்டில் ஆட்சி இயக்கம்	–	Home Rule Movement
ஒரினத்தன்மை	–	Homogeneity
மக்களவை	–	House of the people
பாரபட்சமற்ற பொது சேவை	–	Impartial Civil Services
கண்டன தீர்மானம்	–	Impeachment

இந்திய குடிமைப் பணி	–	Indian Administrative Service (IAS)
குழந்தை இறப்பு	–	Infant Mortality
நிறுவன நினைவகம்	–	Institutional Memory
நேர்மை	–	Integrity
மற்றவற்றிற்கிடையில்	–	Inter-Alia
சர்வதேச நாணய நிதியம்	–	International Monetary Fund
மாநிலங்களுக்கு இடையேயான குழு	–	Inter-State Council
நீதித்துறை நிலைகள்	–	Judicial Positions
நீதித்துறை	–	Judiciary
அதிகாரவரம்பு	–	Jurisdiction
நியாயமான கவலைகள்	–	Justifiable Concerns
சட்டரீதியான தலையீடு	–	Lawful Intervention
சட்டமன்றம்	–	Legislature
மொழியியல் அதிர்வு	–	Linguistic Vibrancy
இடைக்கால அரசு	–	Medieval State
கலப்புப் பொருளாதாரம்	–	Mixed Economy
இயக்கங்களை அணிதிரட்டுதல்	–	Mobilising Movements
முடியாட்சி மரபு	–	Monarchic Lineage
நிதி முன்வரைவு	–	Money Bill
முற்றூரிமை/ ஏகபோகம்	–	Monopolistic
எண்ணற்ற	–	Myriad
தேசம்	–	Nation
தேசிய நெருக்கடிநிலை	–	National Emergency
உள்நாட்டு எதார்த்தவர்க்கம்	–	Native Elites

தகுதியாலன்றி (வேண்டியவருக்கு ஆதரவு)	–	Nepotism
நிதி ஆயோக்	–	NITI Aayog
பணம் அல்லாத ஊக்கங்கள்	–	Non-Monetary Incentives
நிதி சாரா சட்ட முன்வரைவு	–	Non-Money Bill
வரி சாரா வருவாய்	–	Non-tax Revenue
உறுதிமொழி	–	Oath
அதிகாரப்பூர்வ பேச்சு	–	Official Parlance
அதிகாரத்துவம்	–	Officialdom
அவசரச்சட்டம்	–	Ordinances
நாடாளுமன்றத் தொகுதிகள்	–	Parliamentary Constituencies
தனித்துவமான பச்சாத்தாபம்	–	Particularistic Empathy
ஆதரவு	–	Patronage
நிரந்தர அவை	–	Permanent House
பன்முக நாடு	–	Pluralistic Nation
அரசியல் சுயாட்சி	–	Political Autonomy
அரசியல் துண்டுகள்	–	Political Fragments
துறைகள்	–	Portfolios
வறுமை ஒழிப்பு	–	Poverty Alleviation
தனிச்சிறப்புரிமை	–	Prerogative
குடியரசுத்தலைவர்	–	President
குடியரசுத்தலைவரின் செயலாட்சி	–	Presidential executive
சுதேச அரசு	–	Princely State
தனி நபர் மசோதா	–	Private Member Bill
இடைக்கால	–	Pro- tem

நெருக்கடிநிலைப் பிரகடனம்	–	Proclamation of Emergency
விகிதாச்சார பிரதிநிதித்துவம்	–	Proportional representation
மாகாண சுயாட்சி	–	Provincial autonomy
ஓரளவிலான இறையாண்மை	–	Quasi sovereignty
இட ஒதுக்கீடு	–	Quota
கிளைத்தல்	–	Ramification
குடியரசு	–	Republic
மரியாதைக்குரிய தொழில்	–	Reputable Profession
சீற்றமாக	–	Resentment
வருவாய் விவகாரங்கள்	–	Revenue Affairs
நெகிழா அரசமைப்பு	–	Rigid constitution
அரச உரிமை	–	Royal Entitlements
குண்டு முழங்கும் மரியாதை	–	Salute States
பட்டியல் இனம் மற்றும் பழங்குடியினப் பகுதிகள்	–	Scheduled and Tribal Areas
மதச்சார்பற்ற	–	Secular
தேர்வுக் குழு	–	Select Committee
சமூக மாற்றம்	–	Social Transformation
சமதர்மவாதி	–	Socialist
இறையாண்மையுள்ள	–	Sovereign
இறையாண்மை	–	Sovereignty
அவைத்தலைவர்/ சபாநாயகர்	–	Speaker
நிலைக்குழு	–	Standing Committee
அரசு	–	State
சட்டப்படியான அமைப்புகள்	–	Statutory Bodies

வரி வருவாய்	–	Tax Revenue
தலைமை தேர்தல் அதிகாரி	–	The Chief Electoral Officer
இடைநிலை வலியுறுத்தல்	–	Transient Assertion
சர்வதேச சக்திகள்	–	Transnational Forces
நெறிமுறையற்ற	-	Unethical
ஒன்றுபட்ட அரசு	–	Unified State
ஒன்றுபட்ட கொள்கை	–	Unifying Principle
ஒன்றிய அரசுப் பணியாளர் தேர்வாணையம்	–	Union Public Service Commission
ஒன்றியப் ஆளுகைக்குப்பட்ட பகுதிகள்	–	Union territories
ஒழுங்கிணைக்கப்பட்ட நிறுவனம்	–	Unionised Organisation
ஒற்றையாட்சி	–	Unitary
சட்டவிரோத	-	Unlawful
வட்டார மொழி	–	Vernacular Languages
ரத்து அதிகாரம்	–	Veto
நதி நீர் பிரச்சனை தீர்ப்பாயம்	–	Water disputes Tribunal
மண்டலக் குழுக்கள்	–	Zonal Councils

இந்திய அரசமைப்பு

இந்திய மக்களாகிய நாம் உறுதியான ஒருமனதான தீர்மானத்துடன் இந்தியாவை இறையாண்மை மிக்க, மக்களாட்சி, சமதர்ம, மதச்சார்பற்ற குடியரசாக உருவாக்குகிறோம். மேலும் இந்தியாவின் அனைத்து குடிமக்களுக்குமான வகையில் சமூக, பொருளாதார மற்றும் அரசியல் நீதியையும், சுதந்திரமான முறையில், வெளிப்பாடு, நம்பிக்கை, விசுவாசம் மற்றும் வழிபாடு, ஆகியவற்றுடன் தகுதி மற்றும் வாய்ப்புகளில் அனைவருக்கும் சமத்துவம், மக்களிடையே சகோதரத்துவம் மற்றும் தனிமனித மாண்பையும் வளர்ப்பதுடன் நாட்டின் ஒற்றுமையை ஓங்கச் செய்வதற்கு அரசமைப்பு நிர்ணயச் சபையில் 1949, நவம்பர் 26-ம் நாளில் ஏற்றுக்கொண்டு இயற்றி இந்த அரசமைப்பினை எங்களுக்காக நாங்களே அளிக்கின்றோம்.

அரசியல் அறிவியல் – 12ஆம் வகுப்பு நூலாசிரியர்களின் பட்டியல்

பாட நூல் வல்லுநர்

பேராசிரியர் ராமு மணிவண்ணன், (HOD),
அரசியல் மற்றும் பொது நிர்வாகம் துறை,
சென்னை பல்கலைக்கழகம், சென்னை.

மேலாய்வாளர்

பேராசிரியர். A. கருணானந்தம், (HOD) (ஓய்வு),
வரலாறு துறை, விவேகானந்தா கல்லூரி, சென்னை.

நூலாசிரியர்கள்

Dr. P. கனகராஜ், HOD,
அரசியல் அறிவியல் துறை,
அரசு கலைக்கல்லூரி, கோயம்புத்தூர்

Dr. S. ஜமீலா, இணைப் பேராசிரியர்,
அரசியல் அறிவியல் துறை, J.B.A.S மகளிர் கல்லூரி, சென்னை.

Dr. R. ஸ்ரீதர், இணைப் பேராசிரியர்,
அரசியல் அறிவியல் துறை, MCC, தாம்பரம், சென்னை.

Dr. பெர்னார்ட் "டி" சாமி, Senior Fellow (LISSTAR),
லயோலா கல்லூரி, சென்னை.

Dr. S. பார்த்திபன், உதவிப்பேராசிரியர்,
அரசியல் மற்றும் பொது நிர்வாகம் துறை, சென்னை பல்கலைக்கழகம், சென்னை.

R.சிவகுமார், உதவிப்பேராசிரியர்,
அரசியல் அறிவியல் துறை,
மாநிலக் கல்லூரி, சென்னை.

R.வித்யா, உதவிப்பேராசிரியர்,
அரசியல் அறிவியல் துறை, MCC, சென்னை.

P. ராமஜெயம், உதவிப்பேராசிரியர்,
சமூக விலக்கல் மற்றும் சேர்க்கைக் கொள்கை ஆய்வுமையம்,
பாரதிதாசன் பல்கலைக்கழகம், திருச்சி.

J. திவியன், உதவிப்பேராசிரியர்,
அரசியல் அறிவியல் துறை, MCC, சென்னை.

கலை மற்றும் வடிவமைப்பு குழு

வரைபடம்

வேல்முருகன்
பிரமோத்
அரசு கலை கல்லூரி, சென்னை

வடிவமைப்பு

V2 இனோவேஷன்ஸ், சென்னை

In House QC

ராஜேஷ் தங்கப்பன்
ஜெரால்டு வில்சன்
அடிசன் ராஜ்

அட்டைபடம்

கதிர் ஆறுமுகம்

ஒருங்கிணைப்பாளர்

ரமேஷ் முனிசாமி

கருத்துரைஞர்கள்

M. அப்பண்சாமி, எழுத்தாளர்.

வே. வெங்கட்ராமன், Ph.D.,
சென்னை.

தமிழ் மொழிபெயர்ப்பாளர்கள்

Dr. P. கனகராஜ், HOD,
அரசியல் அறிவியல் துறை,
அரசு கலைக்கல்லூரி, கோயம்புத்தூர்

K. திராவிடமணி, உதவிப்பேராசிரியர்,
அரசியல் அறிவியல் துறை,
அரசு கலைக்கல்லூரி, கோயம்புத்தூர்

Dr. S. பாலமுருகன், உதவிப்பேராசிரியர்,
அரசியல் அறிவியல் துறை, பெரியார் அரசு கலைக் கல்லூரி, கடலூர் .

M. அப்பண்சாமி, எழுத்தாளர்

M. மலரவன், ஆராய்ச்சியாளர்,
MCC, சென்னை.

செயல்பாடு வடிவமைப்பு

Dr. P. அருணாசலம், இயக்குநர்,
புனியப்பா மெட்ரிக்குலேஷன் மேல்நிலைப் பள்ளி, அவினாசி, திருப்பூர்.

ICT ஒருங்கிணைப்பாளர்

K. சங்கர், பட்டதாரி ஆசிரியர்,
அரசு மேல்நிலைப் பள்ளி, கனையாம்படி, வேலூர்

R. வெங்கடேசன், இடைநிலை ஆசிரியர்,
ஊராட்சி ஒன்றிய நடுநிலைப் பள்ளி, வேல்வியனல், தந்தேனி பிளாக், கரூர்.

வேலைவாய்ப்பு வழிக்காட்டி

Dr. P. கனகராஜ், HOD,
அரசியல் அறிவியல் துறை, அரசு கலைக்கல்லூரி, கோயம்புத்தூர்

ஒருங்கிணைப்பாளர்

R. மலர்கொடி, உதவிப் பேராசிரியர்,
SCERT, சென்னை.

விரைவுக் குறியீடு மேலாண்மை குழு

இரா. ஜெகன் நாதன், இடைநிலை ஆசிரியர்,
ஊ.ஒ.ந.நி.பள்ளி, கணேசபுரம்,
போளூர், திருவண்ணாமலை.

ம. முருகேசன், பட்டதாரி ஆசிரியர்,
ஊ.ஒ.ந.நி.பள்ளி, பெத்தவேலான்கோட்டம்,
முத்துப்பேட்டை, திருவாரூர்.

வ. பத்மாவதி, பட்டதாரி ஆசிரியர்,
அரசு உயர்நிலை பள்ளி, வெற்றியூர், அரியலூர்.

இந்நூல் 80 ஜி.எஸ்.எம் எலிகண்ட் மேப்லித்தோ தாளில் அச்சிடப்பட்டுள்ளது.
ஆப்செட் முறையில் அச்சிட்டோர்: